

இலங்கையில் சுவாமி விவேகானந்தர்

நூற்றுண்டு விழா வெளியீடு

1863—1963

இலங்கையில் சுவாமி விவேகானந்தர்

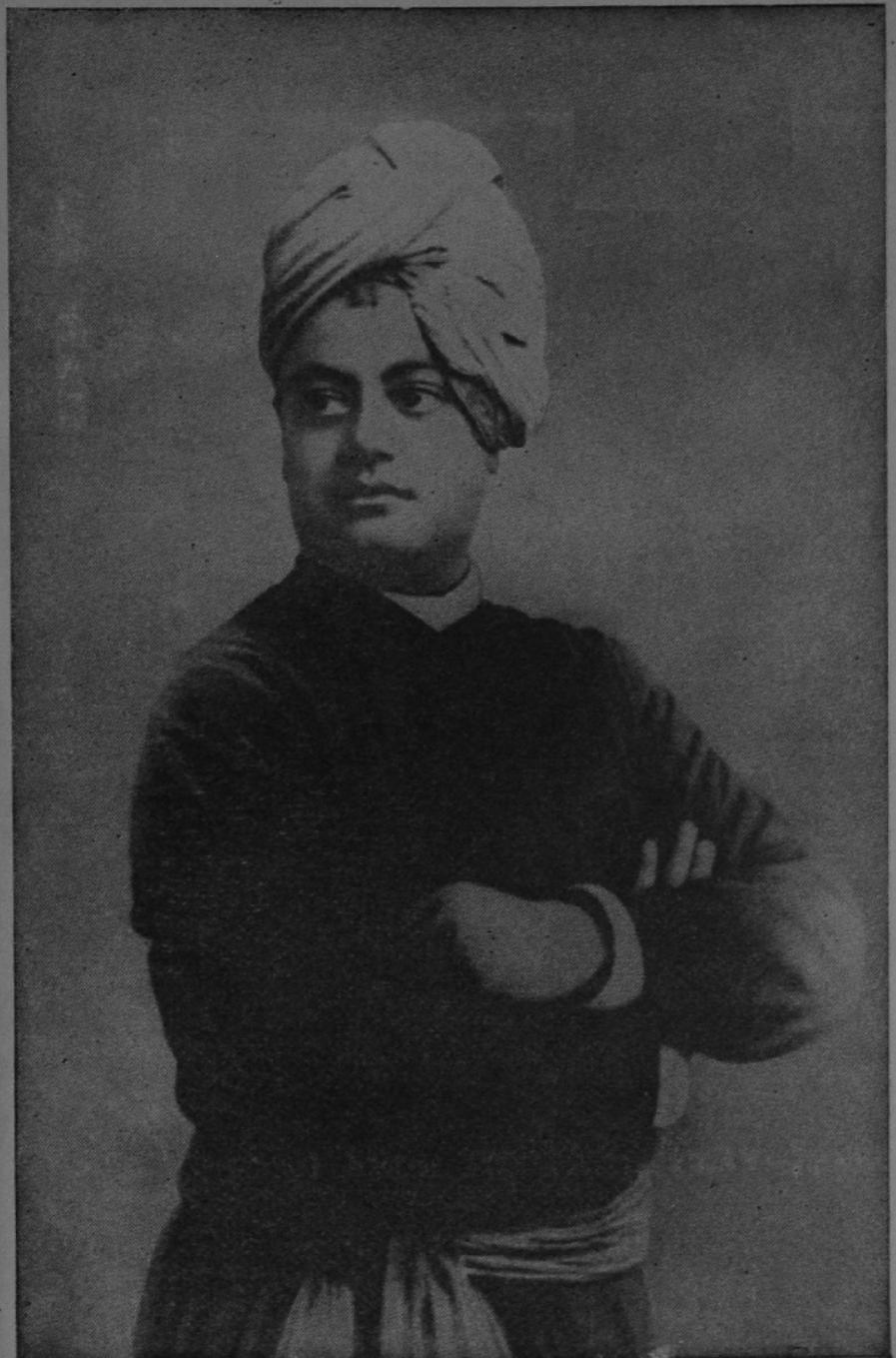
நாற்றுண்டு விழா வெளியீடு

1863—1963

இந்துஸ் கிடைக்குமிடங்கள் :

இராமகிருஷ்ண மடம்
வெள்ளவத்தை.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்
யாழ்ப்பாணம்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

12-1-1863 — 4-7-1902.

PHONE: 8253

அண்ணிந்துரை

ஸ்ரீமத் விவேகானந்த சுவாமிகளின் ஜன்ம நூற்றுண்டு விழா, எங்கும் இவ்வாண்டு முழுவதும் வெசு விஸ்ரிசையாக நடைபெற்று வருகின்றது. இப்பெருவிழாவில் பலவகை களிலும் கலந்து பங்குபெறும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிட்டியது முன்செய்த தவப்பயனேயாகும்.

ஸ்ரீமத் விவேகானந்த சுவாமிகள் மேனாடுகளில் இந்து மத பிரசாரம் செய்துவிட்டுத் தாய்நாடு திரும்புங்காலை, சுவாமிகளைப் பணிவிடன், உற்சாகமுடன் வரவேற்கும் பாக்கியம் இலங்கை மக்களுக்கு ஏற்பட்டது குறித்து நாம் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

கண்டு, கொழும்பு விஜயத்தின்போதும் பின்னர் யாழ்ப் பாணம் சென்றபோதும், யாரும் எங்கும் கண்டிராத வகையில் சுவாமிகளுக்கு அளித்த வரவேற்புக்களையும் அவ்விடங்களில் சுவாமிகள் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளையும், மற்றும் சுவை பொருந்திய விஷயங்களையும் திரட்டி, இவ்வழகிய நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இந்துஸ், யாவரும்—முக்கியமாக இளைஞர்களும், ஊக்கமும் ஆர்வமும் உடையவராய்ச் சுவாமிகளின் திவ்விய சரிதத்தையும் அருள்வாக்கு நிறைந்த ஞானதீபத்தையும் கைக்கொண்டு திருவருட பேற்றை அடைய ஓர் தூண்டு கோலாகும் என நம்புகிறோம். இதை அழகுற வெளியிட்ட விவேகானந்த சுவாமிகள் நூற்றுண்டு விழாச் சபையினர்க்கும், இதற்கு ஒத்துழைத்து உதவிய நண்பர்கட்கும் நன்றி கலந்த எமது நல்வாழ்த்து!

இறைவனின் திருவருள் பொங்குவதாக !

சுவாமி சிரேமாத்மானந்தர்.

முன் நுரை

ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள் தமது குருநாதர் மகா சமாதியடைந்த பின்னர் பரிவீராஜை வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு இமாலயம் தொடக்கம் கண்ணியாகுமரி வரை கால்நடையில் சென்றார். இப்படித் தென்னுட்டை அடைந்தபொழுதுதான் சிக்காகோ நகரில் நடைபெறவிருந்த சர்வசமய மகாநாட்டைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். சென்னைவாசிகளான திரு. அளசிங்கப்பெருமான், சேர். சுப்பிரமணிய ஜயர் முதலியவர் களே சுவாமிகளை அமெரிக்காவிற்குப் போகும்படி ஊக்கப் படுத்தியவர்கள். பொருளுதவி செய்தவர்களில் கேத்திரி மகாராஜா, மைசூர் மகாராஜா, இராமநாதபுரம் ராஜா முதலியவர்கள் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.

சிக்காகோ மகாநாட்டுக்குப் போக உடன்பட்டபோதி ஒம், உலகப் பேரறிஞர்கள் கூடும் அம்மகாநாட்டில் பங்கு பற்றுவதுபற்றிச் சுவாமிகளுக்குத் தயக்கமிருந்தது. உலகப் பேரறிஞர்களே வியக்கத்தக்க மேதாவிலாசம் தம்மிடமிருந்ததை அக்காலத்தில் சுவாமிகள் உணர்ந்திலர்.

சர்வ சமய மகாநாடு 1893-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் கூடவிருந்தது. சுவாமிகளுக்கு மகாநாடு பற்றிச் சரியான செய்திகள் தெரியாதபடியால் மே 31-ந் திகதி அமெரிக்காவிற்குப் புறப்பட்டு வழியில் பலவிடங்களைப் பார்வையிட்ட பின்னர், யூலை மாத மத்தியில் சிக்காகோ நகரை அடைந்தார். அமெரிக்காவை அடைந்த சில தினங்களில் சுவாமிகள் கையிலிருந்த பணம் செலவாய்விட்டது. அறிமுகமானவர்களும் இல்லை. இதனால் மகாநாடு கூடும் வரை சுவாமிகள் பட்ட கஷ்டங்கள் அளப்பில். இவற்றை யெல்லாம் அவருடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் விரிவாகக் காணலாம்.

சர்வ சமய மகாநாட்டில் சுவாமிகள் பங்குபற்றுவதற்குப் பல தடைகள் ஏற்பட்டன. சுவாமிகளைப் பிரதிநிதியாக ஒரு சங்கமோ சபையோ அனுப்பவில்லை. பிரமுகர்களின் அறிமுகக் கடிதங்களையும் சுவாமிகள் கொண்டுபோகவில்லை. திருவருட் துணை யொன்றையே நம்பிச் சுவாமிகள் சென்றார். அத்திருவருட் துணையின் உதவியினுலேயே மகாநாட்டுத் தலைவரான டாக்டர் பரோஸ் என்பவரின் அறிமுகம் மகாநாடு கூடுவதற்குச் சில தினங்களுக்குமுன் கிடைத்தது. அவரின் உதவியினுல்தான் சுவாமிகள் மகாநாட்டில் பங்குபற்ற இடங் கிடைத்தது.

மகாநாட்டு ஆரம்ப தினத்தன்று (11-9-1893) சுவாமிகளைப் பேசும்படி தலைவர் அழைத்தபோது, தமது பேச்சைப் பின்போடும்படி பலமுறை கேட்டுக் கொண்டார்கள். பெரும் சபைகளில் பேசி அனுபவமில்லாதபடியால் சுவாமிகளுக்குப் பேசுவதற்கு அச்சமிருந்ததில் வியப்பில்லை. இனிப் பின்போட முடியாதென்ற நிலையில் பேச ஆரம்பித்து, “அமெரிக்க நாட்டுச் சகோதர சகோதரிகளே” என்னும் வார்த்தைகள் வெளிவந்ததும் சபையில் ஓரே கரகோஷம். இதைத் தொடர்ந்து சுவாமிகள் பேசிய வார்த்தைகளும் சபையோர் மனத்தைக் கவர்ந்துவிட்டன. இதுமுதல் சுவாமியின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டதோடு இந்து சமயத்திற்கும் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஏற்பட்டது.

சிக்காகோ மகாநாட்டில் சுவாமிகள்கு ஏற்பட்ட வெற்றியை அறிந்து இந்த்யா, இலங்கைவாழ் இந்துக்கள் பூரிப்படைந்தனர். அவர்களைப்பற்றி அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள், அறிஞர்கள் வெளியிட்ட பாராட்டுரைகளை இந்திய, இலங்கைப் பத்திரிகைகள் காலத்துக்குக் காலம் வெளியிட்டு வந்தன. இலங்கையில் இந்துசாதனம் (ஆங்கிலம், தமிழ்) பல அரிய விஷயங்களை வெளியிட்டன. இவ்வெளியிட்டில் காணப்படும் அமெரிக்காவில் இந்துமதம் என்னும் கட்டுரை, சர்வ சமய மகாநாட்டில் விஞ்ஞானப் பகுதிக்குத் தலைமை தூங்கிய மேர்வின் மேரிஸ் நெல் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இதை மொழிபெயர்த்து இந்துசாதனம் வெளியிட்ட

தோடு, மகாநாட்டுத் தலைவர் டாக்டர் பரோஸ் எழுதிய கட்டுரையையும் சேர்த்துத் தனிப் பிரசரமாக வெளியிட்டது. இதில் இந்து சமயத்திற்குச் சுவாமிகள் ஆற்றிய சேவை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்துக்களைப்பற்றி அமெரிக்கர் கொண்டிருந்த பிழையான அபிப்பிராயங்களைச் சுவாமிகள் எவ்வாறு மாற்றினார் என்பதையும் இதிலிருந்து அறியலாம்.

சுவாமிகள் மூன்று வருட காலத்திற்கு மேலாக அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் பிரசாரான் செய்துவிட்டுத் தாய்நாடு திரும்புகின்றார் என்பதை அறிந்த மக்கள் மகிழ்ச்சிக் கடனில் மூழ்கினார். கொழும்பு மார்க்க மாகவே சுவாமிகள் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்புகின்றார் என்பதை அறிந்த கொழும்பு வாழ் இந்துக்கள் அவர்களுக்கு ஓர் மகோன்னத வரவேற்பைக் கொடுக்க ஒழுங்குகள் செய்தனர். இவற்றுக்கெல்லாம் தலைவராய்க் கனம் பொ. குமார சுவாமி அவர்கள் விளங்கினார். இவர் இராமநாதன் துரையின் சகோதரர்; அக்காலத்தில் இலங்கைச் சட்டசபையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக இருந்தவர். சுவாமிகள் 1897-ம் ஆண்டு ஐனவரி மாதம் 15-ந்திக்கு கொழும்பை வந்தடைந் தார். அங்கு அவர்களுக்கு அளித்த வரவேற்பை இந்நாளில் காணப்படும் கட்டுரை நன்கு வர்ணிக்கின்றது.

கொழும்பு விஜயத்தை முடித்துக் கொண்டு சுவாமிகள் இரயில் மூலம் கண்டிக்குச் சென்று, அங்கிருந்து ‘கோச்சு’ மார்க்கமாக யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். யாழ்ப்பாணம் முன்னும் பின்னும் கண்டிராத வரவேற்பு சுவாமிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. சுவாமிகளைப் பற்றி இந்து சாதனப் பத்திராசிரியர் கூறியிருப்பதில் ஒரு பகுதியை இங்கு காண்க :— “புத்தரை வாழில் வென்ற மீழத் யானிக்கவாகக் கவரியவக்ளினது திருவதாமே அன்றிச், செக்காவரிறத்தனுக்கை ஏம்பிரானே எய்க்குபதேசஞ் செய்யுமறை மானுடச் சட்டை பூண்டருவிய குரு வடிவந்தானே எம் முன்னே தீர்கும் வடிவமென்று ஜியற்கிடந்ததெனில் சுவாமிஅவர்கள் மகத்துவம் ஏம்மாற் சொல்லும் தகைத்ததோ! அன்று... அன்று.”

சுவாமிகளின் பிரசாரத்தினால் தங்கள் ஏகபோக நிலைக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதைக் கண்ட கிறிஸ்தவர்கள் சுவாமி களைப் பலமாகத் தாக்கினார். வேதாந்தத்துக்கும் சித்தாந்தத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை மிகைபடக் கூறி இந்துக்களுக்குள் மித்திரபேதஞ் செய்ய எத்தனீத்தனர். கிறிஸ்தவர்களின் கண்டனங்களை மறுத்து இந்துசாதனப் பத்திராசிரியர் எழுதியவை பொன்னேபோற் போற்றப்பட வேண்டியவை. “வேதாந்த சித்தாந்தங்களை உண்மை ஞானிகள் ஒருபோதும் இரண்டினாலும்” என்று கூறி இதற்காதாரமாக, சிவபுனியத் தெவிவு என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு செய்யுளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

சுவாமிகள் இலங்கையைத் தரிசித்ததன் பயனுக்கப் பல சபைகள், வித்தியாசாலைகள், நூல் நிலையங்கள் அவர்களின் பெயரால் நிறுவப்பட்டன. இவற்றில் மிக முக்கியமானது கொழும்பு விவேகானந்த சபையாகும். சுவாமிகள் கல்கத்தா திரும்பியதும், இலங்கை அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, தமது சகோதர சன்னியாசியும் பின்னர் நெடுங்காலம் இராமகிருஷ்ண சங்கத்துக்குத் தலைவராய் விளங்கியவருமான சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களை இலங்கையில் பிரசாரஞ் செய்வதற்கு அனுப்பினர். இத்தொடர்பின் பயனுக விவேகானந்த சபை தோன்றியது. இச்சபையால் நடத்தப்பட்ட விவேகானந்தன் என்னும் பத்திரிகைக்குச் சிலகாலம் சுவாமி விபுலானந்தர் ஆசிரியராயிருந்து ஆசிரியர் உள்ளக்கீட்க்கை என்னும் தலைப்பில் பல அரிய கட்டுரைகளை எழுதினார். அவற்றுள் ஒன்று இங்குப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் சுவாமி விவேகானந்தர் அவதார மகிமையைப் பற்றியதாகும்.

கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சுவாமிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட உபசாரப் பத்திரங்கள் இங்குப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலிருந்து சுவாமிகளை வரவேற்பதில் மக்கட்கிருந்த உற்சாகமும், இந்து மதத்திற்குச் சுவாமிகள்

ஆற்றிய சேவகளுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதிலிருந்த ஆர் வழும் நன்கு புலப்படுகின்றன.

சுவாமிகள் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் நிகழ்த்திய பிரசங்கங்கள் இங்குப் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. கொழும்புப் பிரசங்கத் தில் இந்தியா புன்னிய பூமியென்பதையும், இந்தியாவின் உயிர்நாடி சமய வாழ்க்கை என்பதையும், ஓரே இறைவனை மக்கள் பல பெயரால் வணங்குகின்றார்கள் என்பதையும் (உள்ளது ஒன்று; அதை அறிஞர் பல பெயர் கொண்டு அழைப்பார் — ரிக்வேதம்) விளக்கியுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பிரசங்கத்தில் இந்து சமய தூஸ்களான வேதங்கள், ஸ்மிருதிகள், புராணங்கள், தந்திரங்கள் பற்றியும், ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுக்குள்ள தொடர்பு பற்றியும், 'இஷ்டம்' என்பது பற்றியும் விளக்கியுள்ளார்.

விவேகானந்த சுவாமிகளின் நூற்றுண்டு விழாச் சம்பந்தமாக இந்நாலை வெளியிடுமாறு என்னைப் பணித்த இலங்கை இராமகிருஷ்ண சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கின்றேன். இந்நாலை வெளியிடுவதற்குப் பழைய இந்துசாதனப் பிரதிகளே மிகவும் உதவியாயிருந்தன. இவற்றைக் காலஞ்சென்ற சைவப் பெரியார்கள் உயர்திரு. சி. த. மு. பசுபதி செட்டியாரும் அவருடைய மகன் உயர்திரு. சிதம்பரநாதச் செட்டியாரும் அரிதிற் பேணி வைத்திருந்தார்கள். இவற்றை எனக்குக் கொடுத்துதவிய, முன்னே குறிக்கப்பட்ட பெரியோர்களின் வழித்தோன்ற லாகிய புலவர் சி. சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக. இந்நாலை வெளியிடுவதற்குப் பல்லாற்றாலும் உதவிபுரிந்த வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியுரித்தாகுக. சமய விஷயங்களில் ஆர்வங்கொண்ட சண்முகநாத அச்சக உரிமையாளர் திரு. சி. ச. குமாரசுவாமி அவர்கள் இந்நாலை வெளியிடுவதில் காட்டிய ஊக்கம் பாராட்டுதற்குரியது.

இத்துவில் காணப்படும் அருள்வாக்குக்கள் விவேகானந்த சுவாமிகளின் அறிவுதோடு மேலும் அவர்களையெல்லாப் படிக்க உத்தப்படுவார்களென்பது எமது நம்பிக்கை.

இச்சிறு நூலைப் படிப்பவர்கள் விவேகானந்த சுவாமிகளின் பெருமையை ஒருவாறு அறிவுதோடு மேலும் அவர்களையெல்லாப் படிக்க உத்தப்படுவார்களென்பது எமது நம்பிக்கை.

இறுதியாக, விவேகானந்த சுவாமிகள்தம் ‘வாசமென்கழல் வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.’

ஒயத்திசுவர வித்தியாஸம்,

யாழ்ப்பாணம்.

சோபகிருது ஸு
சித்திரா பெளர்ணமி

8-5-63.

ச. அம்பிகைபாகன்,

இணக்காரியதரிசி,
விவேகானந்த சுவாமிகள்
நாற்றுண்டு விழாச் சபை,
யாழ்ப்பாணம்.

பொருள்க்கம்

பக்கம்

அமெரிக்காவில் இந்துமதம்	...	1
ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளது வரவு	...	5
கொழும்பில் விவேகானந்த சுவாமிகள்	...	6
யாழ்ப்பாணத்தில் விவேகானந்த சுவாமிகள்	...	9
ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளும் கிறிஸ்தவர்களும்	12	
ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளுக்கு ஓர் ஞாபகச்சின்னம்	16	
ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள் அவதாரமகிழமை...	18	
கொழும்பு மாநகர வாசிகள் சமர்ப்பித்த வந்தனேபசாரப் பத்திரம் ...	23	
யாழ்ப்பாண மக்கள் வாசித்தனித்த வரவேற்புபசாரப் பத்திரம் ...	25	
கொழும்பில் நிகழ்த்திய பிரசங்கம்	...	27
யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்த்திய பிரசங்கம்	...	41

அமெரிக்காவில் இந்துமதம்

அமெரிக்காவிலே சிக்காக்கோ என்னும் நகரத்திலே இற்றைக்கு ஐந்து மாசங்களுக்கு முன்னே கூட்டப்பட்ட சர்வசமய மகாசபையிலே சாஸ்திரப் பகுதிக்கு அக்கிராசனுதி பதியாக வீற்றிருந்து, அங்கே உலகத்துப் பல திசைகளினின்றும் போயிருந்த பற்பல சமயவாதிகளும் தம்தம் வாயால் பிரதிபாதித்த பற்பல சமயக் கொள்கைகளையெல் லாம் கேட்டுச் சீர்தூக்கிய மெஸ்டர் மேர்வின் மேரிஸ் நெல் என்னும் அமெரிக்க பண்டிதர் பயோனியர்ப் பத்திரிகைக்கு எழுதிய விஷயத்தைச் சங்கிரகித்து இங்கே மொழிபெயர்த்துக் கூறுகின்றோம்:

ஐயா,

கடந்த செப்டெம்பர் மாசத்திலே இந்நகரத்திலே கூட்டப்பட்ட சர்வசமய மகாசபையினால் கிறிஸ்த தேசமெல்லாம்—அவற்றுள்ளும் இவ்வமெரிக்கா தேசம் அறிந்துகொண்ட விஷயம் யாதென்றால், கிறிஸ்த சமயத்தினும் மிக மேலாகிய சமயங்கள்சில உலகிலுண்டென்பதேயாம். அச்சமயங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பிரகிருதிஞானம், ஆன்மஞானம், தரும சாஸ்திரம் முதலியவைகளை நோக்குமிடத்து. அச்சமயங்கள் எங்கள் கிறிஸ்த மதத்துக்கு ஓர் மயிர்த் துணையுமியாது எல்லாச் சிறப்புக்களையும் தாமே அடக்கிக் கொண்டனவாயின. கிறிஸ்த மதத்துக்குப் புற மதங்களாக இம் மகாசபையிலே பிரசங்கிக்கப்பட்ட மதங்கள் எட்டு. அவை இந்துமதம், ஜயினமதம், புத்தமதம், யூதமதம், போகர்மதம், ஷந்தோ மதம், முகம்மது மதம், அக்கினி மதம் என்பன.

இம் மதங்களுள்ளே அமெரிக்காவை வசீகரித்துத் தன்னை மோகிக்கச் செய்துகொண்ட மதம் இந்து மத மொன்றோம். இந்துமதப் பிரசாரகர்களாகச் சென்ற மகா பண்டிதர்களுள்ளும் விவேகானந்த சுவாமிகள் சிரேஷ்டராயினர். அவர் அங்கே கூடியிருந்த சபையோர் யாவராலும் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்டார். நான் அக்கிராசனம் பெற்றிருந்த சாஸ்திர சபையிலும் ஏனைய சபைகளிலும் அடுத்தடுத்துப் பன்முறை பிரசங்கஞ் செய்தார். ஓவ்வொரு

முறையிலும் சனங்கள் தீரண்டு கூடி அத்தியந்த ஆராமை யோடும் சிரத்தையோடும் கேட்டார்கள். இத்துணைச் சிரத்தை, ஏஜெய் கிறிஸ்த பிரசாரகர்கள் முதலிய பிற மதப் பிரசாரகர்கள் செய்த பிரசங்கங்களின் மீது காணப்பட்ட தில்லை. அவர் எங்கெங்கே சென்று பிரசங்கித்தாரோ அங்கங்கெல்லாம் சனங்கள் தீரண்டு பின்சென்று அவர் வாயினின்றும் பிறக்கின்ற ஓவ்வொரு மொழியையும் பேர்க்கையோடு இமைக்காது கேட்டார்கள். மகாசபை முடிந்த பின்னரும் யூநயிட்ட்டலிலுள்ள பட்டணங்கள் தோறுஞ் சென்று, அத்தியற்புத பிரசங்கங்கள் செய்தார். ஆங்காங்கும் பெருந்தீரளான சனசமூகங்கள் போற்றிக் கேட்டன. கிறிஸ்த பிரசங்க பீடங்களிலும் வீற்றிருந்து பிரசங்கிக்குமாறு சிற்கில விடங்களில் வரிக்கப்பட்டார். ஆங்கும் புகழ்மாலையே பெற்றார். கிறிஸ்தமதப் பிரசாரகர் தாழும் அவரைச் சுட்டிப் பேசும்போது ‘இவர் மனுஷருள்ளே ஒளினங்கோ’ என்றும், ‘இவர் இந்துக்களுள்ளே அதிசயப் பிறவி’ என்றும் சொல்விப் புகழ்வார்கள்.

இவரைக் கண்டது முதல், அமெரிக்கர் மனசிலே, பாதிரிமார் தங்களுக்கு இந்துக்களது மதத்தைப் பற்றி இறவாகக் கூறிய காரியங்களைல்லாம் அறியாமை காரணமாகச் சொன்ன வார்த்தைகளைன்னும் என்னம் பதிந்து விட்டது. விவேகானந்த சுவாமிகளது சந்தியாசக் கோலமும், பெருமையான குணமும், இனிய வசனமும் கண்ட அமெரிக்கர், ‘இத்துணைச் சிறந்த பெரியோர்களையா பாதிரிகள் நாகரிகம் சிறிதுமில்லாதிழிந்த அறிவில்லாத அஞ்ஞானிகளைன்று எமக்குரைத்தார்கள்?’ என்றும் இனி அப்பாதிரிகளுக்கும் அவர்கள் கட்டுக் கதைகளுக்கும் வந்தனம், என்றும் கூறுகின்றார்கள்.

இவரிடத்திலே இவ்வளவு அபிமானத்துக்குக் காரணம் அமெரிக்காவுக்கு இந்தியர்கள் இவர் மூலமாக அனுப்பிய ஆண்மனுானத்தின் மிதுண்டாகிய பெருங் காதலன்றி மற்றியாது?

உலக விவகாரத்திலும் அறியாமையிலும் கிராமியப் பழக்கத்திலும் அமிழ்ந்திக் கிடக்கும் பலத்திறப்பட்ட அமெரிக்

கருள்ளே ஆங்காங்கும் பலர்க்கு இப்போதொருவாறு ஆன்மஞானத்தின் மீது பெருங் காதலைமுந்திருக்கின்றது. ஐரோப்பிய தேசத்தில் ஓரெராகுவரிடத்துண்டாகிப் பிரகா சிந்த ஆங்மஞானமெல்லாம் அன்றும் இன்றும் இந்தியா கொடுக்கக் கொண்ட ஞான மேயாம். பித்தேகோரஸ் (Pythagoras) கொண்ட ஞானமும். மினோட்டோ அடைந்த தத்துவவினார்ச்சியும். நேரஸ்டிக்ஸ் உண்டாக்கிய மாஸ்டிய ஞானமும், துருக்கிய ஞானிகள் கட்டிய முகமது ஞானமும், தியோசாபிஸ்ட் சமாசத்தார் கண்டடைந்த குப்தனித்தையும் (Occultism) ஏனைய பிறவுமாகிய வெல்லாம் இந்தியாவிலே ஞானமிர்தமாகிய நதி பிரவாசமாகப் பாய்ந்த காலத்துண்டாகிய தேக்கம் வழிந்தோடிய பொசிவன்றே!

ஆகையால் இப்போது அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பா விழுமுள்ள கல்வியிற் சிறந்த ஆண், பெண் இரு பாலாரும் இந்துமதத்தையே நாடி நிற்பாராய்னர். தங்கள் ஆன்ம ஞான வரலாறுகளை உணருந்தோறும் இந்துமதத்தைக்கைக்கொள்வதற்கே முற்படுகின்றார்கள்! இந்த ஐக்கிய தேசத்திலே (United States) இப்போது சுத்த இந்துமதச் சார்பான் அநேக சபைகள் பிரபலமும் செல்வாக்குமுள்ளன வாக நடைபெற்று வருகின்றன. சில சாஸ்திர சபைகளின் பெயர் கிறிஸ்த பெயராகத் தொனிப்பனவாயினும் அவை இந்துமதத்து வேதாந்த சாஸ்திரத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் கைக்கொள்வன வேயாம். இந்துக்கள் து முத்திறப்பட்ட அத்துவைத் மார்க்கம் அமெரிக்காவெங்கும் புரோக்ஷிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அஃது இந்துமதக் கொள்கையென்பதுணராமலும் அநேகாதனை அநுசரிக்கின்றார்கள். இந்து சாஸ்திரங்கள் தற்காலம் ஆங்கில சாஸ்திரிகளது மொழி பெயர்ப்புக்களாலும், தியோசாபி சமாசத்தாரது நூல்களாலும், நேரமுகமான பிரசங்கங்களாலும், ஏனைய பரோபகாரி களாலும் அமெரிக்காவில் நாள்டைவிலே பரந்து வருகின்றன.

இங்ஙனம் இங்கே பரந்து வருதலைப் பெற்ற இந்துமத வுணர்ச்சியாகிய படாக்கொடிக்கொடுந்துக்கு வீவேகானந்த சவாயிகளது பிரசங்கங்கள் கொஞ்சுகொம்பாய்ன. ஆங்கி

லேய பாதிரிகளாலும் பிறராலும் திரித்துரைக்கப்பட்ட இந்து மதத்தினது உண்மை விளக்கம் இவ் விவேகானந்த சுவாமி கள் இங்கே வராதிருந்தால் ஒரு காலத்தும் கிடைக்கப்போவதில்லை. இவரைப்போலச் சிறந்தவர்கள் இதற்கு முன் வந்ததில்லை. இவர் பிரிவால் அமெரிக்கர் வருந்தாது போகார். இவரை இனி எப்போது காண்போம். இவர் இனிய வசனங்களை என்றைக்குக் கேட்போம் என்று காத வித்திரங்குகின்றனர்: சங்கராசாரிய சுவாமிகள் சீடருள் ஒரு வராயினும் இவர்போல வருகினும் நன்றாமேயேன்றும் ஆவலுறுகின்றனர்.

இவ் விவேகானந்த சுவாமிகளுடைய இனிய பிரசங்கத்தையும் அவரைச் சனங்கள் புகழ்ந்து கொண்டாடுவதையும் காதில் வீழ்த்தப் பொருமை கொண்டவர். புரோடெஸ்டான் ஒக் கிறிஸ்தவருள்ளும் றெவரெண்டுக் குருமார் சிலிரினும் சிலரேயாம். அவர்கள் பொருமை முதலியனவெல்லாம், பாரத வருஷமாகிய இந்தியாவினின்றும் வந்த பச்சைப் பிதாம்பரதாரியும் பரமசாதுவமாகிய விவேகானந்த சுவாமிகளது மாருக் கருளை, மாருச் சாந்தம், மாருப் பெரும் பொறை, கலங்காக்கல்வி, குளிர்ந்து மலர்ந்த முகம். மதுர பாஷணம் முதலிய நற்குணங்களின் முன்னே சூனியமாகி நசித்துவிட்டன.

இப்பெருஞ் சிறப்புவாய்ந்த விவேகானந்த சுவாமிகளை இங்கே அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பியருளிய பெருந்தயைக் காக இந்தியாவுக்கு அமெரிக்கா வந்தனங் கூறி ஒரு விண்ணப்பங்கு செய்கின்றது. அஃதாவது சர்வசன சகோதர பான்மையும் கபடமில்லாத மனமும் உண்டாதற்கேதுவாகிய ஞானங்களை யுணராதிருப்பவர்களாகிய அமெரிக்கருக்குத் தமதொழுக்கத்தினால் காட்டி உபதேசித்தற்கும். அவ்வுபதேசங்களால் 'எல்லாம் அவன் அன்றி யொன்றில்லை' எனப் பரப்பிரம ஞானத்தை உண்டாக்குதற்கும் இச்சுவாமிகள் போல்வார் பலரை அனுப்புமாறு பன்முறையிரந்து வேண்டுகின்றோம் என்பது.

சிக்காக்கோ நகர்.

இங்ஙனம்,
மேர்ஸன் மேரிஸ் தெல்.
(இந்துசாதனம் 21-3-1894.)

ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளது வரவு

இற்றைக்கு மூன்று வருடங்களுக்கு முன் அமெரிக்காவிலுள்ள சிக்காக்கோ என்னும் நகரத்தில் கூடிய மதவிசாரமகாசபைக்குப் பற்பல சமயிகளும் தத்தம் பிரதிநிதிகளை அனுப்பியிருந்தனர்.

எமது பிரதிநிதியாக ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமியவர்கள் போயினர். இம்மகான் அச்சபையில் எமது சமயத்தை எடுத்துப் பிரசங்கித்தபோது, கேட்டோர் யாரும் ஆச்சரிய மூற்று இந்துமத உண்மைகளை அறியப் பேரவாக் கொண்ட வர்களாய் மேன்மேலும் பிரசங்கம் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொண்டபடியால், இவர் இதுகாறும் அங்கு நிற்கச் சம்பவித்தது. இவரது பிரசங்கத்தைக் கேட்டு எமது சமய அனுசாரிகளாயினார் பலர். சுவாமி அவர்கள் அமெரிக்காவை விட்டு இங்கிலாந்து சென்று அங்கும் எமது மார்க்கத்தைப் பிரசங்கித்து வெகு கூர்த்தியடைந்து இப்பொழுது தமது ஜனன பூமியாகிய இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வருகின்றார். சென்ற 16-ந் திகதி கொழும்புக்கு வந்து சேர்ந்து அங்குள்ள சைவசமயிகளால் தக்கவரறு உபசரிக்கப் பெற்றனர். சுவாமியவர்களுடைய திவ்ய சமூகத்தைப் பெற்று ஆனந்திக்கும் சலாக்கியம் எமக்குக் கிடைக்குமென்று நாம் காத்திருக்கவில்லை. இவர் எம்மையுந் தரிசிக்கச் சித்தங்கொண்டது எமது நாடு செய்த பெரும் பூஜா புண்ணிய பலனென்றே சொல்லத்தக்கது.

இந்துமத மென்பதொன்றுண்டென்பதுதானுமறியாத எத்தனையோ பேர்க்கு அதன் மகிமையை எடுத்து விளக்கி எமது சமயத்துக்காக எவ்வளவோ பிரயாசப்பட்ட இப்பெருந் தபோதனரை எம்முரார் அதிமகிழ்வுடனேற்று உபசரித்தனுப்புவார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

(இந்துசாதனம் 20-1-1897.)

எவனது நெஞ்க ஏழை மக்கட்காகத் துயரத்தில் ஆழுமே அவனையே யரன் மஹாத்மா என்பேன்; அன்றேல் அவன் தூத்மாவே.

கொழும்பில் விவேகானந்த சுவாமிகள்

அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் இந்துமதமாகிய வித்தையிட்டு அங்குரிக்கச்செய்து, ஸோட் பட்டவர்த்தனர் களும் மெய்யறிவாளர்களுமாகிய அனேக ஆங்கிலேயரையும் அமெரிக்கரையும் இந்துமதப் பிரவேசஞ்செய்வித்துத் தமது வாணிலை மார்க்க போதனை விஷயங்களுக்கென்றே முற்றும் பரித்தியாகஞ் செய்துவிட்ட ஒடு சுவாமிகள் நேற்றுச் சாயங்காலம் கொழும்பையடைந்தார்கள். இவர்களையும் இவர்களோடு வந்த இந்துமதசாரிகளான ஆங்கில அமெரிக்கப் பிரபுக்களையும் அங்கீகரித்தற்பொருட்டுப் பிரபுக்களும், உத்தியோகஸ்தரும், வர்த்தகர்களுமான பல்லாயிரம் இந்துக்கள் துறைமுகத்திற் காத்திருந்து, மிக்க மன அன்போடும் அவர்களை அழைத்து, ஈரசவங்கள் பூட்டிய அழகிய இரதத்திலிருத்த, அவர்கள் முன்னும், பல்லாயிரவரான தாம் பிள்ளுமாகக் கறுவாக்காடு நோக்கிச் சென்ற காட்சி மிக மாட்சிக்கிடனும் இருந்தது.

ஜோவிஜிற்றர் ஜென்றல் இராமநாதன் துரை, தமிழ்ப் பிரதிநிதி குமாரசுவாமித்துரை, றிஜிஸ்ரூர் ஜென்றல் அருணசலந்துரையாதியாம் கனவான்கள் இச்சுவாமிகளை வந்தனை வழிபாடு செய்து அங்கீகாரஞ் செய்தற் கென்றே கறுவாக்காட்டில் ஓர் அழகிய மாளிகையைப் பொன்னுலகமிது வன்றி எந்நகரமிதுவென்று பார்த்தோர் வியப்புற அலங்கரித்து மேளதாளமாதியாம் கோஷத்துடன் சுவாமிகளை அம்மாளிகைக்கு எழுந்தருளச் செய்தார்கள். ஒடு சுவாமிகளும் இந்துமதாநுசார ஆங்கில அமெரிக்கப் பிரபுக்களும், இந்துசமயிகளான பல்லாய்ரவருங் குழுமிய அச்சபையகத்தே முதன்முதல் தேவார பாராயணஞ் செய்யப்பட்டது. பின்னர் சுவாமியவர்கள் எழுந்து நின்று “எளியேனது வருகையைக் கடைக்கணித்து அன்போடும் எம்மை ஏற்றுச் செய்த வந்தனை வழிபாடுகள் எம்மால் எக்காலத்திலும் மறக்கப்படத்தக்கனவல்ல. எமது மித்திரராகிய உங்கள் ஓவ்வொருவரது கடைக்கணிப்புக் கருதி எமது அன்பான வந்தனம்

உங்கள்பாற் தந்தனம். இன்று நீங்கி ஏனைய பகலில் விரும் பினோர் யாவரையுஞ் சந்தித்துச் சம்பாவி ததற்கு யாம் மிக்க அபேட்சையுடையோம்," எனத் திருவாய் மஸர்ந்தார்களாம். சுவாமிகள் ஆழ்ந்த புத்தியும் தேர்ந்த விவேகமும் படைத் துச் சென்று திரியெல்லாம் சிறப்பெய்தி, மெய்ப்புகழையும், இந்துமத உண்மையையும் நிலைநாட்டி, விஜயத்துவஜத் தோடும் வெளிவந்தவர்களாதனின் அவர்களின் மிக்க புகழையும் வித்துவத் திறத்தையும் எம் நாவாற் சொல்லினும், கையால் நீள நிறைய வரையினும் அமையாதென்பது உண்மையே. ஆங்கில, அமெரிக்க, ஐர்மனிய வித்தியா தேர்ச்சிச் சங்கங்களிலும், பண்டிதரவைக்களத்தும் பயின்று, வித்துவ சம்பிரதாயங் காட்டி, வாசாலக பிரசங்கத்தினால் அவர்கள் மனமொழி மெய்க்களைக் கவர்ந்து, விருதுற்ற இச்சுவாமிகளின் நாமம் உலகத்தின் எக்கோணத்திலும் கிரிதீபம்போல விளங்கக் காண்பது எமக்கெல்லாம் மிக்க ஆனந்தத்துக்கிடனே.

வேத சாஸ்திரங்களை நன்கு கற்று வித்துவகோட்டி களில் வேதசாஸ்திர பண்டிதர்களாய்க் கற்றோர் மெய்க்கப் புதிய பல சித்தாந்தங்களை வேததூற்றுணரிபுறப் பொருந்தி விடுத்த மேலைத்தேச பண்டித விரத்தினங்களே எம் சுவாமி களைச் சிரமிக்கொள்வாராயின் மற்றையோர் என் செய்வா ரெண்பது வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதிற் துணியப்படு மல்லவா? இன்று பல சன சமூகத்தில் பூந்தோட்டத்தில் ஓர் பிரசாரணங்கு செய்யப் போகிறார்களென்றுங் கேள்வி. இவர்கள் லண்டன் எம். ஏ. என்னுமுள்ளத பட்டம் பெற்ற வர்கள், வாசாலக பிரசங்கர், கற்ற மகான்களாகிய ஆங்கில அமெரிக்கப் பண்டிதர்களால் படித்தவரும், படிந்தவருமான மெய்யறிவாளரென வித்தந்து பேசப்பட்டவர்கள். வேதாந்த நிலையை மிக்குணர்ந்த நிபுணத்துவ கோலாகலப் பிரபுவா கிய இச்சுவாமிகளையும், சுவாமிகளின் திருவாயில் இருந்து ஒழுகும் தெள்ளமுதும் செந்தேனுமொடு பாலும் வெள்கி யிடத்தகும் சுவவொருந்திய சொற்களையும், சொற்களிற் பொருந்தியுள்ள ஆழ்ந்த பொருளமைதிகளையும் எம் கண்

ஞெலும் செவியாலும் கண்டும் கேட்டும் ஆனந்திக்கக் கிடைத்த பேறே பெரும்பேறேன நினைக்கின்றோம்.

அமெரிக்காவில் இந்துமதம் விருத்தியறுதல் கூதேசக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மகிழ்வேயாயினும், முடிய போர்வை கிறிஸ்தவ போர்வையாதவின் சற்று அருக்களிப்புத்தான். ஷட் விவேகானந்த சுவாமிகள் இங்கு சிலநாட்ட தங்கிப் பின் சென்னைக்குச் செல்வார்களென்றும், அங்கு சிறிது காலந் தங்குவார்களென்றும், அச்சிறிது காலவெல்லையில் கிறிஸ்து மத போதகரின் குதர்க்க விஷயங்களைத் தங்கள் நியாய வாத முகத்தானே வென்று பிடர்பிடித்துந்துவார்களென்றும் நினைக்கின்றோம்.

(இந்துசாதனம் 20-1-1897.)

இந்தியா இரக்குமா? பின் உலகத்தீவின்றும் ஞானமனைத் தும் இல்லாதொழியும்; ஒழுங்க திறறுவெல்லாம் ஒழியும்; சமயத் தீஸ்மீது கொள்ளும் இவீசு அனுதாபமெல்லாம் ஒழியும்; இலக்ஷ்ய உணர்ச்சியெல்லாம் ஒழியும்; அவ்விடத்தே கரமர் போக வசதி இரண்டும் ஆண் தெய்வமாகவும் பெண் தெய்வமாகவும் அமர்ந்து அரசானும்; பணம் பூசாரியாக, வஞ்சனையும் பலாத்காரமும் பேரட்டியும் கீரியைகளாக, மனித ஆன்மாவே பலியாக அமை யும். இத்தகைய நீக்கற்கி என்றும் மேரமாட்டாது. வருந்தும் ஆற்றல் தொழில் புரியும் ஆற்றலினும் என்னிறந்த அவச மிக்க தாரும்; அன்பின் ஆற்றல் பகையின் ஆற்றலினும் எல்லையற்ற பெருஞ்சக்தி வாய்ந்ததாரும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்ரீமத் விவேகானந்த சுவாமிகள்

நாம் சென்ற பத்திரிகையிற் சொல்லியவாறு எம்மூரா ரேல்லாம் மிக்க ஆவலோடு வரவேதிர்பார்த்து நின்ற ஸ்ரீமத் விவேகானந்த சுவாமியவர்கள், சென்ற மாசம் 24-ம் தேதி காலை பத்து மணியளவில், எம்மூரைப் பிள்ளித்து நிற் கும் பாசாந்தகாரத்தை யோட்டித் தூரத்தவந்த ஞானசூரி யணை நிகர்த்து எமது மத்தியில் வந்து சேர்ந்தனர். சுவாமியவர்களது உபசரணைக்காக வரிக்கப்பட்ட நிருவாகசபையார் (ஸ்ரீமத் நாகவிங்கம், ஸ்ரீ வி. காசிப்பிள்ளை, ஸ்ரீ அ. மயில்வாகனம் ஆகிய பிரபுக்கள் பலர்) சுவாமிகளை எதிர் கொண்டழைத்து வருமாறு அசுவரதங்களோடும் அன்று சாவகச்சேரி வரையிற் சென்று “கோச்சு” மார்க்கமாக வந்த சுவாமிகளையும் அவரது ஆங்கிலேய அமெரிக்க சீஷர்களில் மூவராகிய கப்றின் சேவியர், இவர் பாரியர், மெஸ், குட்னின் என்பவர்களையும், சுவாமியவர்கள் கொழும்பு வந்து இறக்கும்போது வரவேற்குமாறு சென்னை மாநகரத்துறைப் பராணைச் சபையார் அங்கிருந்தும் அனுப்பியிருந்த ஸ்ரீ நிரஞ்சனானந்த சுவாமியென்பவரையும், தக்க மரியாதையோடும் அகமகிழ்ச்சியோடும் எதிர்கொண்டுபசரித்து அழைத்து வந்தனர். அன்று சாயந்தரம் 6 மணியளவில் எம்மூரார் மிக ஆராமமேயோடும் உள்ளன்போடும் செய்த உபசரணையின் காட்சி நாம் முன்னெடுபோதுக் கண்டிராத மாட்சியிடைத் தாய் உலாத்தின்றண்ணுவனா எச்சாதியரிலும் மார்க்க விசுவாசமும். பக்தியும் மிகவும் பெரிதுடையார் இந்தியர்களே யென்று சுவாமியவர்கள் சொல்லியதற்கு ஓர் சான்றுறுப்பிருந்தது.

பல்லாயிரவர் புடைகுழி, மேளவாத்திய கோஷங்கள் திசாமுரங்களை அதிரச்செய்ய, தீவர்த்திங்களெல்லாம் வரன சோதிங்களை இரிந்தோடச்செய்ய, இரு தூரகங்கள் பூட்டிய வண்டிமிதிவர்ந்து இந்துக் கல்லூரியிலியற்றப்படிருந்த அலங்காரப் பந்தர்க்குச் சுவாமியவர்கள் ஏழுந்தருளிய

போது, பெரிய கடை முதல் கல்லூரி ஈருகச் செய்யப்பட்டிருந்த வீதியலங்காரம் அம்மம்ம! எம்மாற் சொல்லத்தக்கதன்று. எங்கணுந் தோரணங்கள்! எங்கணும் பூரண கும்பங்கள்! எங்கணுந் தீபதூபங்களுமாயே இருந்தது. என்னிடவிடமின்றி எண்ணிறந்தோர் குழுமியிருந்த பந்தர்க்குச் சுவாமியவர்கள் ஏழு யணியென்ன வந்துசேர்ந்து பந்தரின் கீழ் இயற்றப்பட்டிருந்த மிக அலங்காரமான சிம்மா சனத்தினம்து தமது சீஷர்கள் மூவரும் இரு பக்கங்களிலும் எய்தியிருக்க வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது உபசரணைச் சபை ஸேக்கராகிய ஸ்ரீ அ. சபாபதிப்பிளையவர்கள் எழுந்து வந்தனேபசாரப் பத்திரிகையொன்று வாசித்தனர். அவர் வாசித்து முடியவே சுவாமியவர்கள் அப்பத்திரத்திற் கூறப்பட்ட விஷயங்களுக்கு உத்தரஞ் சொல்லுமாறு தம மாசனத்தைவிட்டெழுந்தார். அத்தருணத்தில் அப்பந்தரின் கீழிருந்தோர் யாவரும் தம்மை மறந்தனர். எங்கிருக்கின் றேம் என் செய்கின்றேம் என்னும் நினைவுகள் யாவுமிழுந்து, புலஜைந்துந் தத்தம் பொறிவழி செல்லாது ஒருவழி நிற்கச் சுவாமிகளுடைய திருவுருவக் காட்சி மயமாகியே நின்றனர். இப்பெருமானுரது திருமேனிப் பொலிவுகண்ட அன்றே நாமெல்லாம் கடைத்தேறினேம், நாம் பூர்வஜன்மங்களிற் செய்த புண்ணியங்கள் யாவுக்கும் பலன் அன்றே பனித்த தென்று கூற எந்த நாப்பின்னிடும்? கோடி குரியர் உதய மீதென்ன அட்டலக்குமிகளும் நடனமிடும் திருவரங்கமாகிய அவரது முகாரவிந்தப்பிரகாசமே பிரகாசம்! காமம் குரோ தம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் ஆறு குற்றங்களையும் ஒரு நொடியிற் கட்டெரித்து எத்ரப்பட்டோர் யாரையும் ஆனந்த பரவசத்தராக்கிய அவரது கட்பார்வையினது வசீகரமே வசீகரம்! கேட்டோர் மனங்களைக் கொள்ளொண்டு அவர்கள் செவிகளிலே புத்தமிர்த வாரியை ஓய்வின்றி யள்ளியிறைத்தாலன்ன இனிமையே கொண்டு அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பிரசங்கங்களினது அலங்காரமே அலங்காரம்! புத்தரை வாதில் வென்ற ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுவாமியவர்களினது திருவவதாரமே அன்றிச் செக்கர் வானிறத்தனுகிய எம்பிரானே எமக்குபதேசனு செய்யுமாறு மானுடச் சட்டை பூண்டெழுந்

தருளிய குரு வடிவந்தானே எம் முன்னே நிற்கும் வடிவ மென்று ஜயுறக் கிடந்ததெனில் சுவாமி அவர்கள் மகத்துவம் எம்மாற் சொல்லுந்தகைத்ததோ ! அன்று, அன்று. சுவாமி யவர்கள் வந்தனேபசார பத்திரிகைக் களித்த விடை அங் கிருந்தோர் யாவருக்கும் மனக்கிளர்ச்சியை யுண்டாக்கியது. சமயாபிமானம், தேசாபிமானம் ஆதியவைகளைப்பற்றியே பெரிதும் வற்புறுத்திப் பேசினர். அப்பால் ஸ்ரீ அப். கனக சபையவர்கள் சபையார் யாவர்க்குமாகச் சுவாமியவர்களுக்கு ஸ்துதி கூற, அற்றைநாட் கூட்டம் சமாப்தியாயிற்று. அடுத்த நாள் சுவாமியவர்கள் ‘மார்க்கம்’ என்பதைப் பிடிகையாகக் கொண்டு ஓர் பிரசங்கம் செய்தனர்,

(இந்துசாதனம் 3-2-1897.)

கடு உபதீதத்தே கானும் அப்பெருமையார்ந்த மொழி யாவிய சிரத்தை என்பது என் தீணவிலே எழுகின்றது. சிரத்தை யாவது வியத்தகும் விசவாசமே. சிரத்தையைப் போதித்தலே —அதாவது, உன்மையான நம்பிக்கையை யூட்டுதலே—எனது வாற்க்கைத் தோண்டாகும். மக்களிடத்தும் எல்லா மதங்களிடத்தும் அமைந்துள்ள தீறன் மிகுந்த பகுதிகளுள் ஒன்று இந்த சிரத்தை என்பதை நான் மீண்டும் உங்களுக்கூறுவேன். முதலிலே, உங்களிடத்தே நம்பிக்கை கொள்ளுக்கள், செல்வத்தாற் கீருஞ்சுரையும் பணக்கரரையும் ஏதிர்பாராதீர். உலகிலுள்ள மிக மிகப் பெரிய காரியங்களை இயற்றியவர் ஏழைகளே. தீஸ்த் திருமின்; எதற்கும் மேலாக, முற்றிலும் துய்மையும் உன்மை யும் உடையரகுமின். உமது விதியில் நம்பிக்கை கொள்வீராக.

ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளும் கிறிஸ்தவர்களும்

ஆயிரஞ் சனங்கன்கள் கூடிச் சந்திரனைப் பார்த்துக் குரைத்துக் குரைத்து ஊளோயிட்டாலும் அதற்கு யாதும் குறைவுண்டாகுமா? ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள் மீது எண்ணிறந்த கிறிஸ்தவர் சீறிச் சினந்து அவர்க்கும் அவர் பிரசங்கிக்கும் மார்க்கத்திற்கும் விரோதமாகப் போலிக் கண்டனங்கள் எழுதித் தங்கள் பத்திரிகைகளை நிரப்பி விடுவதால் அவர் மாட்சிக்கு இம்மியளவேனுந் தாழ்ச்சியுண்டாகுமா? உண்டாகா! உண்டாகா!! சுவாமியவர்கள் மேலெத் தேசங்களில் எமது மார்க்கத்தைப் பிரசங்கித்து அதனைக் கிரிதீபம்போல விளங்க வைத்து அதிகண்ணியழற்றுத் திரும்பினரென்பது ஒருவாற்றுநும் மறுக்கப்படக்கூடாத ஓர் சத்தியமே. இவ்வுண்மையை மறைக்க நினைத்தல் முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்க எத்தனித்தாற் போன்றிருக்கும்.

சுவாமியவர்கள் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆதியா மிடங்களிலே எமது மார்க்கத்தைப் பிரசங்கித்து அங்குள்ளாரநேந்கரை எமது மத அனுசாரிகளாக்கினுரென்று நாம் கூற, அதனை மறுத்து, அங்ஙனமன்று வினேதக் காட்சிப் பிரியராயுள்ளோர் சிலர் மாத்திரமே அவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுப் போயின்ரென்று எம்மோடு வாதாடின கிறிஸ்தவர்கள், அவர் தமது ஆங்கில சீடரோடும் நம் மத்தியில் வந்துதித்து, துயின்றிருந்த எம்மை விழிக்கச் செய்து ஓர் பெருங் கிளர்ச்சியை எம் மதத்தினர்க்குள் உண்டாக்கிச் சென்றதைக் கண்ணுற்று மனம் பொறுக்கலாற்றுதவராய்க் கிறிஸ்து மதத்திற்கு இடையூறு நேரிட்டிருக்கின்றதே எனுமச்சங்காரணமாய் தம் பத்திரிகைகள் மூலம் ஆகச் சில வெற்றுரைகள் பகர்ந்து எம் நாட்டினரை இதுவரையும் வஞ்சித்தது போதாதென்றாக்கும் இன்னும் வஞ்சிக்கத் தலைப்பட்டுக் கொண்டனர்.

..... பத்திராதிபர் இந்துக்களாகிய எமக்கு இந்துமதம் போதிக்கத் துணிந்த துணிபே துணிபு! வேதாந்தம் சித்தாந்தங்கட் கிடையேயுள்ள பேதாபேதங்களை ஏதோ நன்குணர்ந்தவர்போன்று நடிக்கும் நடிப்பே நடிப்பு! தாம் ஈக்கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்த மதத்தினது உண்மை பொய் தெரியாது மயங்குமிவர் பரசமய ஆராய்ச்சி செய்ய நினைத்த மருளே மருள்! “பிரமவித்தியா” “விவேக திவாகரன்” ஆதிய இந்தியப் பத்திரிகைகளில் அத்துவைத விஷயமாய் ஆங்காங்கு பலமுறைகளிலும் எழுதப்பட்ட வற்றையெல்லாம் திரட்டி எடுத்துச் சென்று பிரகரித்துவிட்டு. தாம் ஏதோ அத்துவைத நூல்களை விசாரித்துக் கரை கண்டார் ஒருவர்போலக் கபட நாடகஞ் செய்யும் நாடகமே நாடகம்! இவர் இங்குனம் செய்தல் முந்திய பத்திராதிபரிலும் தாம் வெகு தீரனென்று காட்டவோ? அன்றி இவர் மந்தையிலுள்ள குட்டிகளெல்லாம் தம்மை மகா பண்டிதர், மகா வித்துவானென்று சொல்லித் திரியட்டு மென்றே! அன்றி எமக்குள்ளே பிரிவினையுண்டாக்கிச் சுவாமிகள் வரவாற் கிளர்ந்திருக்கும் மதாபிமானத்தைக் கெடுத்துவிடுவதற்கோ! ஏதுக்கிவர் இவ்வளவு பதை பதைக்கின்றூர்? இவர் வெற்றுரையால் எடுபட எமது சமயிகள் அத்தனை மூடசிரோன்மரிகளன்று. வேதாந்த சித்தாந்தங்களை உண்மை ஞானிகள் ஒருபோதும் இரண்டென்று. சுத்தாத்து விதமே சித்தாந்தம் என்பது எமக்கெல்லாம் ஓத்த துணிபு. ஆகவே வேதாந்த சித்தாந்தங்கள் உண்மையளவில் ஒன்றேயாம். கிரியா விஷயங்களில் இவையிரண்டிற்கும் சிறிது பேதமுண்டேயாய்னும் அதனால் உண்மை பேதிக்குமா? மாயாவாதத்துக்கும் சித்தாந்தத்துக்கும் மிக்க பேதமுண்டு. இவ்வண்மைகளை அறியாது பத்திராதிபர் தாமே மயங்குகின்றான்றிப் பேதைகளை மயக்கவும் எத்தனிக்கின்றூர். இவர் இங்குனம் எத்தனிக்காழுன் இவ்விஷயங்களைப் பற்றி நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்வாராயின் மிக நலமாயிருக்கும்.

சிவபுண்ணீயத் தெளிவு

சிவனை சிவத்தினென்றாலும் சேர்க்கும் சித்தாந்தத்தோர்க்கும் சிவனை பரத்தினென்றாலும் சேர்க்கும் வேதாந்தத்தோர்க்கும் பாவனை இரண்டுமொன்றே பரம ஞானத்தோர்க்கெல்லாம் மேலிய கருமகாண்டம் விளம்பிடிற் பேதமாயே.

சுவாமியவர்களுடைய பிரசங்கங்களிலே, சிவபுண்ணீயத் தெளிவுடையார் கருத்தே மிகுதியும் செறிந்து கிடத் தலைப் பாலரும் இனிது விளங்கிக்கொள்வார்.

இன்னும் இப்பத்திராதிபரும் வேறு சிலரும் சுவாமிகளது பேர், ஊர், மரபு முதலியவற்றைச் சொல்லிக் களிக்கின்றனர். சுவாமியவர்களை நாம் மனிதனால்லரென்று சொன்னேமா? அன்றி அவர் தாம் அப்படிச் சொன்னாரா? வேறு தொழில்களிற் செல்லப்போதிய திறமையும், பொருளும், வசதியுமில்லாது சீவனேபாயத்தின் நிமித்தம் குருப்பட்டந் தரித்து, வேதனம் பெற்று, பெண்டு பிள்ளையாதியரோடு சுகித்து வாழும் போலிக் குருமாரைப் போன்றிராது. நல்ல குடியிற் பிறந்து லௌகிக அனுகூலத்திற்கு வேண்டிய இலட்சணங்களெல்லாம் பொருந்தியுள்ளாராயிருந்தும் அச்சுகானுபவத்தைக் கருதாது இளமையிலேயே உள்ளத்துறவு பூண்ட சுவாமிகளது பெருமை எத்துணை மாட்சியுடையதென்பது நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை.

இங்கிலாந்து அமெரிக்கா முதலிய மேலைத் தேசங்களில் கிறிஸ்துமத விசுவாசம் வரவரக் குறைந்து போகின்றதென்பதும், இப்புண்ணீய பூமியாகிய பரத கண்டத்திலும் பார்க்க மேலைத் தேசங்களில் துண்மார்க்கம் அதிகமுள்ள தென்பதும், யாருமறிந்த உண்மை. இதனையுங் கிறிஸ்தவர்கள் மறைக்கத் துணிகின்றனர். கிற்ஸ்து மத விசுவாசம் மேலைத் தேசங்களிற் குறைந்து தேய்ந்து போகின்றதென்பதற்கு இவ்விலங்காதீபத்தில் சிவில் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஆங்கிலத் துரைமார்களே போதிய சான்று

கின்றனர். இங்கிலாந்திலுள்ள பெரிய கல்லூரிகளிற் கல்வி கற்றுச் சிலில் சேவிஸ் பரீட்சையிற் சித்திபெற்று இங்கு வந்த வாஸிப் உத்தியோகஸ்தரனேகருடைய மார்க்க நிலையை யாமறிவோம். இவர்களெல்லாம் சந்தேகவாத நிரீச்சரவாதக் கொள்கையுடையோராயிருக்கின்றனர். இங்கு இவ்வாறிருந்தால் இங்கிலாந்தில் எவ்வாறிருக்கு மென்பது நாம் சொல்லவேண்டுமா? இனி இங்கோ அங்கோ துண்மார்க்கம் அதிகமுள்ளதென்பது சனத்தொகையாலும், பிரமாணத்தாலும் சமத்துவமுடைய இரண்டு கிராமங்களை அல்லது பட்டினங்களை எடுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின் விளங்கும்.

எம்மதத்திலும் தம் மதமே அதி விசேடமுடையது, அதுவே எச்சபையிலும் அரங்கேறக்கூடியதென நினைந்து அதைப் பிரபல்யப் படுத்தும் நோக்கமாய்க் கிறிஸ்தவர்கள் மார்க்க மகாசபையைக் கூட்ட, அதில் ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமியள் பிரசங்கித்த திறமையினால் இந்துமதம் முதன்மை பெற்று அரங்கேறியது.

(இந்தசாதனம் 17-2-1897.)

உண்மை, துய்மை, தன்மையின்மை-இம்முன்றும் உள்ள விடத்தெல்லாம், அவற்றை உடையாரை நூக்கும் ஆற்றல் கதீர வனது மண்டலத்தின் கிழேரா மேலோ இல்லையென்றாலோ. இவற்றைப் பெற்றுள்ளவன் ஒருவனேனும், உகை முழுதையும் ஏதிர்த்து நீர்கும் நீரனுடையனவான்.

ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளுக்கு ஓர் ஞாபகச் சின்னம்

சமயாபிமானம் பெரிதுமுடைய எம் நண்பர் ஓருவர் ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள் எமக்களித்த தரிசனத்தை நாமெஞ்சூான்றும் நினைவு கூர்தற்கு ஓர் ஞாபகச் சின்னத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்றும், அச்சின்னம் ஓர் புத்தகசாலையாயிருத்தல் உத்தமோத்தம மென்றுங்காட்டி எமக்கோர் கடிதம் விடுத்திருக்கின்றனர். அக்கடிதம் வருமாறு :

கல்வியறி வொழுக்கங்களிற் சிறந்த ஸ்ரீ விசுவநாததத்தர் என்னும் புண்ணியசீலன் செய்த தபோபலன் என்ன அவர்க்கு மகவாயுதித்து இளமையிலேயே உள்ளத்துறவு பூண்ட ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள் சுற்சமயமாகிய இந்து சமயத்தின் உண்மையை இதர தேசங்களிற் தாம் செய்த பிரசங்கம் வாயிலாக நன்கு புலப்படுத்தித் தமது ஜெனன பூமி நோக்கித் திரும்பிய சமயத்தில் எமக்கும் தமது திருமுக தரிசனமளித்துப் போயினர். இப்பெருமானுர் எமது சமயத் திற்குச் செய்திருக்கும் நன்மை இத்துணைத்தென்று எம்மாற் சொல்லத்தக்க தன்று. ஓவர் அமெரிக்கா இங்கிலாந்து முதலியலிடங்களில் எமது மதத்தை ஸ்தாபித்ததுமன்றி இங்கும் துயின்றிருந்த எம்மையும் விழிக்ரச் செய்து ஓர் பெருங்கிளர்ச்சியை எம் சமயிகட்குள் உண்டாக்கிச் சென்றிருக்கின்றனர். ஆகவே இம்மானுக்கு இந்துக்களாகிய நாமெல்லாம் பெருங் கடப்பாடுடையவர்களாக விருக்கின்றே மன்றே.

சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணம் வருவாரெனவும் அவரது தில்விய சமூகம் எமக்குக் கிடைக்குமென்றும் நாம் ஓரு போதும் காத்திருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தும் தெய்வா தீண்மாய் அவர் தரிசனத்தைப் பெற்று நாமெல்லா மானந் திக்கலானேம். இது நமக்குக் கிடைக்கத்தக்க ஓர் பேறன்று. எமது பூர்வ புண்ணிய வசத்திறுலேயே இவ்வளிய பேற்

தற்ப பெறலாமே. ஆதலால் இவ்வழிர்வ சம்பவம் எம்மாலும் எமது பின் சந்ததியாராலும் சந்ததமும் நினைந்து நினைந்து ஆனந்தங் கொள்ளவேண்டிய ஓர் விஷயமே. அங்குனமே நினைவுகூர்தற்கு எம்முடிலே ஓர் ஞாபகச் சின்னத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுதல் ஆவசியகம். அதுவும் எம் நாட்டிற்குப் பலவாற்றானும் நன்மை பயக்கத்தக்க ஒன்று மிருத்தல் மிகவும் நன்று.

விவேகானந்த சுவாமிகள் புத்தகசாலை என ஓர் புத்தக சாலையை ஸ்தாபித்து, சமஸ்கிருதம், தமிழ், இங்கிலிஷ் பாடங்களிலுள்ள இந்துயத நூல்கள் பத்திரிகைகள் முதலியவைகளை இயன்றமட்டும் அழைப்பித்து, யாரும் இலகுவிற் பெற்று வாசிக்குமாறு ஏற்பாடுபண்ணிக் கொண்டால் அது சுவாமியின் ஞாபகச் சின்னமாயிருத்தல் மாத்திரமன்றிச் சமய அறிவு ஒங்கி வளர்தற்கும் ஏதுவாயிருக்கும். சாஸ்திர முகத்தும் நியாயமுகத்தும் நிற்குமாற்றலில்லாது கிறீஸ்து மதம் தளர்வெய்தி அடிபாற, மேலைத் தேசவாதிகள் கீழ்த் திசையை நோக்கி ஞானேபதேசம் பெறுவதற்கு எம்மை நாடி வருமிச்சமயத்தில் இப்புத்தகசாலையொன்றை ஏற்படுத்திச் சமயவிருத்தி செய்துவருதல் எத்துணைப் பெரும் நன்மை.

இக்கலியுசத்திலே தானங்கள் யாவற்றினும் வித்தியாதானமே மிக மேலானது. அதிலும் சற்சமய விருத்திக் கேற்ற வித்தியாதானமே மிகவும் விசேஷமுடையது. ஆதலால் சமயாபிமானிகளும் தர்மகுணசீலருமாயுள்ள எம்முரப் பிரபுக்கள் யாவரும் இவ்விஷயத்தில் ஊக்கமுற்றுக் கையிடுமாறு அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.”

(இந்துசாதனம்—1897).

அடக்கப்படாத மனம், நூற்றில் உய்க்கப்படாத மனம் நம்மை என்றென்றும் கீழ்நோக்கியே இழுத்துச் செல்லும், நம்மைக் கிழிக்கும், நம்மைக் கொல்லும்; அக்கப்பட்ட, நூற்றில் உய்க்கப் பட்ட மனமோ நமக்குப் பரதுகாப்பளிக்கும், விடுதலையத் தடும்.

விவேகானந்த சுவாமிகள்

அவதாரமகிமை

சுவாமி விபுலானந்தர்

[சுவாமி விபுலானந்தர் கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால் நடாத்தப்பட்ட "விவேகானந்தன்"பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக 1925-ம், 1926-ம் ஆண்டுகளில் கடமையாற்றி அர். இக்கட்டுரை 1926-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது.]

உலகமுய்யத் திருவவதாரன் செய்தருளிய ஞானசற் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீமத் விவேகானந்த சுவாமிகளது திருப் பெயரைத்தாங்கிய இப்பத்திரிகையின் ஒன்பது பகுதிகள் வெளிவந்துவிட்டன; இது முதற்கொடுதியின் பத்தாவது பகுதி. இதன் பதிப்பாசிரியராய்ருந்து வேண்டுவன புரிதற் குடன்பட்ட யாம் இம்முயற்சியோடு இளைஞரது கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஆகவேண்டிய முயற்சிகள் பலப்பல செய்ய நேர்ந்தமையாலும், அம்முயற்சிகளுக்காக யாழ்ப்பானாம், கொழும்பு, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆதிய இடங்களுக்குப் பலமுறையும் பிரயாணங்களையும் நேர்ந்தமையானும், பிறவாற்றுநூம். இம்முயற்சியை முழுமனதோடு செய்ய இதுவரையும் தருணம் வாய்த்திலது. இப்பொழுது சிறிது ஓய்வு ஏற்பட்டிருக்கின்றமையால் இதுகாறும் யாம் வெளி யிடாதிருந்த ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு சில குறிப்புகள் கூற முன்வந்தனம். விவேகானந்த சுவாமிகள் எதற்காக அவதாரித்தார்? அவர் சிறப்பாகக் கைக்கொண்ட கொள்கை எது? அவருடைய திருப்பெயரைத் தாங்கிய சங்கங்களும் சபைகளும் செய்து நிறைவேற்றுதற்குரிய முயற்சிகள் யாவை? இவையும் இவைபோன்ற பிற வினாக்களும் அறிஞர் பலருடைய உள்ளத்து எழுவது இயல்பேயாம். இவற்றை அறியும் ஆவலுடையவராய் எழுத்து மூலமாகவும் நேரிலும் எம்மை வினாவிய அன்பர் பலருளார். இற்றை நாள்வரையும் இவ்வினாக்களுக்கு விடையெழுதாது காலந்

தாழ்த்த குற்றத்தைப் பாராட்டாதிருக்குமாறு அத்தகைய அன்புடையாரைப் பரி ந்து வேண்டி, யாம் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தினுட் புகுவோமாக.

விவேகானந்த சுவாமிகளுடைய ஜீவிய சரித்திரமானது கேட்போருக்கு உற்சாகத்தைத் தருவது. பரத கண்ட வாசிகளாகிய நம்மனேருக்குப்புத்துயிரையும் புதிய உணர்ச் சியையும் அளிக்கும் ஆற்றல் சான்றது. நமது தாய் நாட்டி னுடைய பழமையும் மாட்சியும் இன்றும் அழியாதிருக்கின்றன என்னும் உண்மையை உலகத்தாருக்கு உறுதிப்படுத் திக் காட்டுவது. இத்தகைய ஜீவிய சரித்திரத்தையாம் ஒரு சிறிதாவது அறிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின், இந்துக் களாகிய யாம் கைக்கொண்டொழுகும் சமயத்தைப் பற்றித் தெளிவாகவும் வரையறையாகவும் அறிந்துகொள்ளுவது முதற்கண் இன்றியமையாத தொன்றுகும்.

இமயம் முதற் குமரியிருக்க கிடந்த பெருநிலப் பரப் பிலே வசிக்கும் அறிவுடை மக்களால் தொன்றுதொட்டு அனுட்டிக்கப்பட்டு வருஞ் சமயத்தை அயல் நாட்டார் இந்து மதமென வழங்குவார். சைவம் வைஷ்ணவம் என்னும் இரு பெரும் பிரிவினையுடையதாய் வேதாகமப் பிரமாணம் மேவி நிலைபெற்றிருக்கும் நமது சமயத்தைப் பொதுவழக்கு நோக்கி யாழும் இந்துமதமென வழங்குதல் இழுக்காகாது. இம் மதம் தன்னைக் கைக்கொண்டொழுகும் மானிடரைத் தேவராக்குவது. இதுவே இம்மதத்தின் சிறப்பியல்பு. கணி வாணரும் உத்தம தேசாபிமானியுமாகிய சுப்பிரமணிய பாரதியார் இவ்வுண்மையை வற்புறுத்தி,

1. “மண்ணுலகின் மீதினிலே எக்காலும் அமரரைப்போல் மடிவில்லாமல்

திண்ணமுற வாழ்ந்திடலாம் இதற்குரிய உபாயமிங்கு செப்பக் கேளீர்

நண்ணியெலாப் பொருளினிலும் உட்பொருளாய்ச் செய்கை யெலாம் நடத்தும் வீருய்த்

திண்ணியநல் ஸ்ரிவொளியாய்த் திகழுமொரு
பரம்பொருளை அகத்திற் சேர்த்து

2. செய்கையெலாம் அதன்செய்கை நினைவெல்லாம்
அதனினைவு தெய்வமே நாம்
உய்கையற நாமாகி நமக்குள்ளே யொளிர்வதென
உறுதி கொண்டு
பொய்க்கயமை சினம்சோம்பர் கவலைமயல்
வீண்விருப்பம் புழுக்கம் அச்சம்
ஜயமெனும் பேயையெலாம் ஞானமெனும் வாளாலே
அறுத்துத் தள்ளி
3. எப்போது மானந்தச் சுடர்நிலையில் வாழ்ந்துயிர்கட்டினிது செய்வோர்
தப்பாதே இவ்வுலகில் அமர்நிலை பெற்றிடுவார்
சதுரவே தங்கள்
மெய்ப்பான சாத்திரங்கள் எனுமிவற்று விவ்வண்மை
விளங்கக் கூறும்
துப்பான மதத்தினையே இந்துமத மெனப்புவியோர்
சொல்லுவாரே”

என இந்து மதத்துக்கோர் வரைவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.
“இப்பூவுலகத்திலே தேவரைப் போல மூப்பு நோய்-
மரணமின்றி வாழ்ந்திருக்கலாம். இது நிச்சயமான
உண்மை. இதற்குரிய உபாயத்தைச் சொல்வோங் கேட்டீராக. எப்பொருளினும் உட்பொருளாய். எல்லாத் தொழில்
களையும் செய்து முடிக்கின்ற அளப்பரும் வளிமையாய். அறி
வொளி வடிவமாகத் திகழுகின்ற பரம்பொருள் ஒன்றுள்ளது.
அப்பரம்பொருளை உள்ளத்திலிருத்தி. அதன் வசப்பட்டு
நிற்றலாலே நம்வசமிழந்து செய்கையெல்லாம் அதன்
செய்கை, நினைப்பெல்லாம் அதன் நினைவு, நம்முள்ளே

உண்மைப் பொருளாக விளங்குகின்ற தெய்வமே நாம் என்று மெய்ஞ்ஞானத்தால் உணர்தல் வேண்டும். அங்ஙன முனர்ந்து, ஞானமாகிய வானைக் கரத்திலேந்தி, நம்மை ஏழை மக்களாக்கும் பொய், கயமை, சினம், சோம்பல், கவலை, மயல், வீண் வீருப்பம், புழுக்கம், அச்சம், ஜூயம் என்னும் பேய்களையெல்லாம் வெட்டி வீழ்த்தி, எஞ்ஞான்றும் ஆனந்தத்தோடு வாழ்ந்து எல்லாவுயிர்கட்கும் இனிது செய்தல் வேண்டும். இத்தகைய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வாழ்க்கையை அடைதற்குரிய உபாயங்களை நான்கு வேதங்களாலும் சாத்திரங்களாலும் எடுத்தியம்புகின்ற ஆற்றல் சான்ற சமயத்தையே இந்து மதமென உலகத்தார் கூறுவர்.”

“ஆண்மையும் ஆற்றலும் நிறைந்தவனே சமயவுண்மை களையுள்ளவாற்றிய வல்லவன்” என்பது விவேகானந்த சுவாமிகளின் அருள் வாக்கு; வீரதீர்மே மெய்ந்தெறிக்கு அறிகுறி; வீரமில்லாதவனிடத்து ஞானமுதிப்பதில்லை; ஓரு சிறிதுதிப்பினும் பேடி கை வாள்போற் பயன்றரா தொழியும். சர்வ வஸ்லமையுடைய ஆண்டவனுடைய பிள்ளை நாம் என்று அறியும் அறிவே ஆண்மைக்கும் அடியாதாரமாகும். ஞானியானவன் ஈசுவரரேடு ஓன்றுய் நிற்குந் தன்மையைச் சதா தியானிக்கின்றான்; ஆதலால் அவன் ஆனந்தத்தால் நிறைந்திருக்கிறான். நிர்ப்பயத்தோடு கூடிய ஆண்மையவனிடங் காணப்படுகின்றது. விவேகானந்த சுவாமி ஆண்மை மிக்க சிங்கவேற்றை நிகர்த்திருந்தார். பேரதஜை யினாலும் சாதனையனாலும் பரத கண்டத்து மக்களை ஆண்மை மிக்க ஆண்மக்களாக்குவதே விவேகானந்தரின் முக்கிய நோக்கமாகவிருந்தது.

நமது தாய் நாட்டைச் சுற்றிப் பார்த்தார்; எவ்விடத் தும் துன்பமும் வறுமையும் அஞ்ஞானமும் ஏழைமையும் நிறைந்திருக்கக் கண்டார். வீரதீராகிய அவருடைய

நெஞ்சும் மிகுந்த கவற்சியையடைந்தது. மகரிஷிகளின் புத்திரரும் அஞ்சா நெஞ்சு படைத்த அரசர்களின் வழித் தோன்றியவருமாகிய பாரத மக்கள் இத்தகைய கீழ் நிலையையடையக் காரணமென்னவென்று தம்முள்ளே சிந்தித்தார். பிரமசரியத்தினின்று உற்பத்தியாகிற சிரத்தையும் ஊக்கமும் நிரம்பிய ஆண் மக்கள் குடியிருக்கிற நாடு ஒருபொழுதுங் கீழ் நிலையைடையாது. ஆதலால் ஆண் மக்கள் உண்மையாகிய ஆண் மக்களாவார்களாயின் நாடு சேமமடையும் என் பதை விவேகானந்தர் உணர்ந்தார். இம்மேலாகிய உண்மையைச் சாதனையினாலும் போதனையினாலும் நிலை நிறுத்தி நம்மனைவரையும் உய்யக் கொள்வதே இப்பெரியாருடைய வாழ்க்கையின் நோக்கமாயிருந்தது.

ஒன்றையும் கோடே; ஏதையும் பதிராக விரும்பாடே. கொடுக்கவேண்டியிருப்பதைக் கொடு; அது உன்னையே நிரும்ப அடையும்—ஆனால் அதைப்பற்றி இப்போது நினையாடே. அது ஆயிரம் மடங்காகப் பெருகி உன்னிடம் மினும் ஆனால் அதீந் கவனத்தைச் செலுத்துதல் கூடாது. கொடுக்கும் சக்தி உன்னிடம் உண்டு; ஆதனின் கொடு; அதோடு நிற்க.

அறத்தினும் உயர்ந்த நன்மை பிற்கான்றில்லை. எவ்வளவு கை வாங்குதற் பொருட்டுப் பின் இழுக்குமோ அவன் மிகத் தழிந்தவன்; எவ்வளவு கை கொடுத்தற் பொருட்டு முன் நீண்டுமோ அவன் மிக வழிந்தவன். கையைப் படைத்தது எப்போதும் கொடுத்தற்கே. நீ பட்டினி கீடப்பதாயினும், உன்னிடத்துள்ள கடைசிப் பருக்கையையும் கொடுத்துவிடு. பிறர்க்குக் கொடுப்பதனால் நீ உணவின்றி இறப்பாயாயின், அக்கணமே நீ விடுதலை பெறவாய். உடனே நீ பூரணமடைவாய், நீ தெய்வமாவாய்.

கொழும்பு மாநகரவாசிகள்
 ஸ்ரீமத் விவேகானந்த சுவாமிகளுக்கு
 சமரப்பித்த வந்தனேபசாரப் பத்திரம்

கண்ணியம் பொருந்திய புண்ணியராகிய ஜயா,

கொழும்பு நகரத்திலுள்ள இந்துக்கள் ஒருங்குகூடிச் செய்துகொண்ட தீர்மானத்தின்படி தேவீருக்கு நாங்கள் மனப்பூர்வமான நல்வரவு கூறுகின்றோம். மேனுட்டில் மெய் யொளி விளக்கத்தைப் பரப்பிப் பெரிதாகிய அத்தொழிலை முடித்துக்கொண்டு தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பி வருங்காலையில் தேவீரை முதலிலே வரவேற்று உபசரிக்கப்பெற்ற பாக்கியத்தைப் பெரும் பேரூக்க கொள்கின்றோம்.

இறைவனுடைய பெருங்கருணையினாலே மேனுட்டில் தாங்கள் கைக்கொண்ட பெருந்தொழிலானது வெற்றி பெற்ற தன்மையை நாங்கள் அன்றினேடும் ஆர்வத்தினேடும் மதித்து வருவோமாயினேம். சகல சமய நெறிகளையும் சமரசப்படுத்தியதாய், ஆன்மாக்களது பக்குவத்துக்கேற்ற படிப்படியாகக் கொள்ள தத்க்க ஞானவழுத்தத்தையடையதாய், அனைவரையும் இறைவனுடைய பொன்னடி நீழிலிற் சேர்க்கும் ஆற்றலுடையதாய் இருக்கின்ற பரதகண்ட தர்ம நெறியை ஜரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினீர். முன்னள் தொட்டுப் பரதகண்டம் பரிசுத்த நாடாகும்படி இங்கு உலவிய மகாபுருஷர்கள் அருளிச்செய்த உண்மையையும் நெறியையும் உலகத்தாரணைவருக்குந் தெரிவித்தீர். இந்த மகாபுருஷர்களின் அருளினாலும் ஆக்ஞானியாலும் இந்நாடு பலவகையிடர்களுட்பட்டகாலத்தும் உலகமணித்தினுக்கும் ஒரு பேரொளி விளக்கமாக நிலவியது.

அத்தகைய மகாபுருஷர்களுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சதேவரது பேரருளினாலும், தேவீருடைய சுயநல மறுப்போடு கூடிய பரோபகாரச் சிந்தை

யாலும் மேற்றிசை மாந்தர் பரத கண்டத்தின் உண்மை ஞானத்தின் சம்பந்தம் பெற்று விலைமதிக்கவொண்ணுத் பெரும் பாக்கியத்தை அடைந்து கொண்டார்கள். மேல் நாட்டு நாகரீக வெளித் தோற்றுத்தினால் மயக்குண்டு கிடந்த நம்மவர்களும் தங்களது முன்னேர் தேடிவைத்த பெரும் பொருளின் அருமையையறிந்து உய்ந்தார்கள்.

தங்களுடைய மேன்மை பொருந்திய முயற்சியினாலும் முன்மாதிரியினாலும் மனிதவர்க்கத்தின ரணவரையும் தீர்க்க முடியாக் கடமைப்பாட்டிற்குள்ளாக்கினீர்கள். எமது அருமைத் தாய்நாட்டிற்கும் இசையொளியைத் தந்தீர்கள். தங்களையும் தாங்கள் கைக்கொண்ட முயற்சியினையும் மேன் மேலும் பரிபாலித்து வருமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றனம்.

கொழும்பு இந்துசமய மகாஜனங்களுக்காக,

பொ. குமாரசுவாமி
கூட்டத்து அக்கிராசனர்,
இலங்கைச் சட்டசபை அங்கத்தவர்.

ஏ. குலசீரசிங்கம்
காரியதரிசி.

யாழ்ப்பாண மக்கள்

ஸ்ரீமத் சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களுக்கு வாசீத்தளித்த வரவேற்புபசாரப் பத்திரம்

வணக்கத்துக்குரிய ஐயா,

இந்து சமயத்தை அனுஷ்டிக்கும் யாழ்ப்பாண வாசீ
களான நாம், இலங்கையில் இந்து சமயத்திற்கு முக்கிய
இருப்பிடமாக விளங்கும் எமது ஊருக்குத் தங்களை மன
முவந்து வரவேற்பதோடு, இவ்வழுருக்கு வரும்படி நாங்கள்
விட்ட அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்கும் எமது நன்றி
யைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நமது மூதாதையர்
தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து இங்கு குடியேறியபொழுது
தமது சமயத்தையும் கொண்டு வந்தனர். இந்து சமயத்தை
யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழ் அரசர்கள் கண்ணுவுக்கருத்
துமாக வளர்த்து வந்தனர். ஆனால் பறங்கியரும் ஒவ்வாந்
தரும் இந்தாட்டைக் கைப்பற்றியதும், நமது சமய அனுஷ்டா
னங்களுக்குத் தடையேற்பட்டதோடு, நமது ஆலயங்களும்,
பிரதானமாகப் பாடல் பெற்ற இரு ஸ்தலங்களும்,
தரை மட்டம் ஆக்கப்பட்டன. கிறிஸ்து சமயத்தை எம்மீது
தினிக்க இவ்வநநியர்கள் இடைவீட்டாது முயற்சித்தபோதும்
நமது மூதாதையர் தமது சமயத்தைவிடாது பற்றி, அருஞ்
செல்வமாக நமக்கு அதை வழங்கியுள்ளார்கள். இப்பொழுது
ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நமது சமயத்திற்கு மறுமலர்ச்சி ஏற்
பட்டிருப்பதோடு அழிக்கப்பட்ட கோயில்களும் புனருத்தா
ரணம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

எமது சமய உண்மைகளைத் தங்கள் சுயநலமற்ற சேவை
மூலம் பரப்பி வருவதற்கும், சர்வசமய மாநாட்டில் வேதங்களின் உட்பொருளை விளக்கியதற்கும் எமது மனமார்ந்த
நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்த
இந்திய தத்துவ சாஸ்திரத்தை அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து
முதலிய தேசங்களிலே பரப்பி மேஜைத் தேசங்களுக்கும்,
கிழைத் தேசங்களுக்குமிடையில் நல்லுறவை ஏற்படுத்தியதற்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். சமய

உண்மைகளில் நம்பிக்கை குறைந்து உலோகாயதக் கொள்கைகள் பரவி வரும் இக்காலத்தில் நமது பழம்பெரும் சமய உண்மைகளைப் பிரசாரம் செய்வதற்குத் தாங்கள் ஆரம்பித்திருக்கும் இயக்கத்திற்கும் நமது நன்றயைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

மேல்நாட்டு அறிஞர்களுக்கு நமது சமயத்தின் சமரசப் போக்கை விளக்கியதற்கும், மேல்நாட்டு தத்துவ சாஸ்திரத் தில் காணப்படாத அரும்பெரும் உண்மைகள் நமது தத்துவ சாஸ்திரத்தில் காணப்படுவதை எடுத்துக் காட்டியதற்கும் நாம் தங்களுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தாங்கள் மேல்நாட்டில் செய்த பிரசாரத்தின் வெற்றியைக் காலத்துக்குக் காலம் நாம் படிக்கும்போதும் கேட்கும் போதும் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தோமென்பதை இங்கு கூட்டிக் காட்டத் தேவையில்லை. தங்கள் சேவைகளைப் பாராட்டி மேல்நாட்டு அறிஞர்களும், பத்திரிகைகளும் வெளியிட்ட அறிக்கைகள் அங்கு தாங்கள் ஆற்றிய சேவைகளுக்குச் சிறந்த நற்சாட்சிப் பத்திரிகங்களாக விளங்குகின்றன.

தங்களைப் போலவே, வேதங்களே எல்லா ஆத்மீக உண்மைகளுக்கும் ஊற்றுக் கிளிகள் எனக் கொள்ளும் நாம், இவ்யூருக்குத் தாங்கள் எழுந்தருளியதையிட்டு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதோடு, தங்களை இன்னும் பலமுறை எங்கள் மத்தியில் தரிசிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் வாய்க்கும் என நம்புகின்றோம்.

இதுகாறும் தங்கள் அரும்பெரும் சேவைகளுக்கு உறுதுணையாயிருந்த இறைவனை, தங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் திடகாத்திரத்தையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,
சி. நாகசிங்கம்,
தலைவர்.

அ. சபாபதி,
காரியதாசி,
வரவேற்புச் சபை.

ஸ்ரீமத் கவாயி விவோனந்தா அவர்கள் கொழும்பில் நிகழ்த்திய பிரசங்கம்

என்னுல் மேல்நாட்டில் செய்யப்பட்டிருக்கும் வேலை என்னிடத்திலுள்ள யாதொரு சக்தியாலும் செய்யப்பட்ட தல்ல. நம்முடைய அன்பு நிறைந்த புனிதமான தாய் நாட்டிலிருந்து எனக்குக் கிடைத்த உங்கள் ஆசியாலும் அன்பாலும்தான் அது செய்யப்பட்டதென்று சொல்லவேண்டும். மேல்நாடுகளில் கொஞ்சம் நல்ல வேலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றதென்பது உண்மை. அவ்வேலையின் பயணைவிட அது எனக்கு அதிகப் பயனை அளித்திருக்கின்றது. முன்னால் ஏதோ ஓர் உணர்ச்சியின் காரணமாக நான் நம்பியிருந்தது, நிச்சயமாக, பிறருக்கு நிருபித்துக் காட்டக்கூடிய உண்மை என்பதை நான் இப்பொழுது உணருகின்றேன். எல்லா இந்துக்களும் நினைக்கிறமாதிரி, நம்முடைய இந்த நாடு புனிதமான கர்மழுமியென நானும் நினைத்திருந்தேன். இன்று அது முற்றிலும் உண்மை என்ற உறுதியுடன் உங்கள் முன் நிற்கின்றேன். உலகில் எந்த நாடாவது புன்னிய பூமியென்று கொள்ள தத்தக்கதாயிருந்தால், மனித ஆத்மா கடவுட் தன்மையை அடைவதற்கு எந்த நாட்டிலாவது தோன்றித் தன் கர்மபலன்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமெனில், அது நம் நாடாகிய இந்தியாதான். இந்த நாட்டில்தான் மக்கள் தூய்மை, தானம், சாந்தம் முதலிய சீரிய குணங்களில் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருக்கின்றார்கள். இந்த நாடே ஆத்ம சிந்தனையிலும் தெய்வீகத் தன்மையிலும் மற்றெல்லா நாடுகளைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கியிருக்கின்றது. இங்குதான் பழங்காலத்திலிருந்து பல மதங்களுக்கு அடிகோவிய பெரியார்கள் தோன்றி, உலகத்திலே அடிக்கடி ஆத்மீக உண்மைகளாகிய உயர்வாழ் வளிக்கும் அமிர்த வெள்ளப் பெருக்கைக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு முதலிய எல்லாத் திசைகளிலும், உலகெல்லாம் பரவிவரும் தத்துவ உண்மைகளாகிய அலைகள், இங்கிருந்தே தோன்றியிருக்கின்றன.

முன்போல் மறுபடியும், மேல்நாட்டின் உலோகாயத் நாகரீ கத்திற்கு ஆத்மீக உணர்ச்சி கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இங்கிருந்துதான் பிறக்கவேண்டும். வெளிநாடுகளில் ஸ்ட்சக் கணக்கான பேர்களுக்கு மனதில் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் உலோகாயத் நெருப்பால் உண்டாகும் தாகத்தைத் தீர்க்கக்கூடிய புனித நீர் இங்குதான் இருக்கின்றது. நன்பர்களே! இவ்விதமே நேரப்போகின்றதென்பதை நம்புங்கள்.

நம் நாட்டிற்கு உலகம் எவ்வளவு கடமைப்பட்டிருக்கிற தென்பதை நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். உலக சரித் தீர்த்தைப் படித்தவர்கள் தெரிந்திருப்பீர்கள். தேசத்திற்கு தேசம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்த “சாது இந்துவுக்கு” உலகம் எவ்வளவு கடமைப்பட்டிருக்கின்றதென்பது தெரிய வரும். ‘சாது இந்து’ என்ற இப்பதம் சில சமயங்களில் வசமொழியாக உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் ஏதாவது ஒரு வசமொழியில் உண்மை மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனின் அது இந்த மொழியில்தான். இந்துக்கள் கடவுளின் அன்பைப் பெற்று அவர் குழந்தைகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றார்கள். உலகின் மற்றுப் பாகங்களிலும் பல நாகரீகங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. முற்காலத்திலும் தற்காலத்திலும் சக்தி வாய்ந்த மக்களிடமிருந்து பல மகத்தான கருத்துக்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அதி ஆச்சரியமான எண்ணங்கள் ஒரு சமூகத்தால் மற்றுச் சமூகங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், எனது நண்பர்களே! இதில் ஒரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டும். அவையைனத்தும் யுத்த பேரிகைகளைக் கொண்டும், ஆயுதங்களை கொண்ட சேலைகள் துணை கொண்டும்தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஓவ் வொரு எண்ணமும் ரத்த வெள்ளத்தின் மூலமாகவும், ஸ்ட்சக் கணக்கான பேர்களை வதைப்பதன் மூலமாகவும்தான் பரப்பப்பட்டது. ஸ்ட்சக் கணக்கான பெண்களையும் குழந்தைகளையும் துயரக் கடலில் ஆழ்த்தி, இக்கருத்துக்கள் பரவ வேண்டியிருந்தன. இதுதான் மற்ற நாடுகளின் சரித்திரம் நமக்குக் கற்பித்திருப்பது.

ஆனால் இந்தியா ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக சமாதானமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. கிரீஸ் என்ற நாடு உண்டாவதற்கு முன்னமேயே, ரோம் நகரம் பிறப்ப தற்கு வெகுநாட்களுக்கு முன், இப்பொழுதிருக்கும் ஜேரோப் பிய மக்களின் மூதாதைகள் காட்டுமிராண்டிகளாய்த் தங்கள் உடம்பில் பச்சை குத்திக்கொண்டு காடுகளில் வாழ்ந்திருந்த அக்காலத்திலும் நம் நாட்டில் ஓர் உயர்ந்த நாகரிகம் இருந்தது. ஏன்? அதற்கு முன்கூட, சரித்திரமே எட்டிப் புக முடியாத அவ்வளவு பழங்காலத்திலிருந்து பல உயர்ந்த கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் இந்நாட்டிலிருந்து வெளி மில் சென்றிருக்கின்றன. நாம் எப்பொழுதும் மற்ற நாடுகளைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்ததேயில்லை. அதன் காரணமாக நாம் ஒரு புனிதத் தன்மையைப் பெற்று, இன்றும் வாழ்ந்து வருகிறோம். கிரீஸ் நாட்டுச் சேனைகளின் வருகைச் சத்தத்தைக் கேட்டு உலகம் நடுங்கிய காலமொன்றுண்டு. ஆனால் அப்பழைய நாடு இப்பொழுது முழுதிலும் அழிந்துபோய்விட்டது. ஒரு காலத்தில் உலகில் பெருமை வாய்ந்த தேசங்கள் அனைத்தின் பேரிலும் ரோம் நாட்டின் கழுகுக் கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. அகில முழுதிலும் மனித வர்க்கம் ரோம் என்ற பெயரைக் கேட்டு நடுங்கியது. ஆனால் அது இருந்த கேபிடஸன்' மலை இப்பொழுது குட்டிச் சுவர்கள் நிறைந்த இடமாக இருக்கின்றது. இப்புவி முழுவதையும் ஓர் கொடியின் கீழாண்ட அந்தச் சீசர் சக்கர வர்த்திகள் வாழ்ந்த இடம் இப்பொழுது நிலமாகி, அதில் சிலந்திப் பூச்சிகள் கூடுகட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்குணம் வேறு சில நாடுகளும் மற்ற நாடுகளை வருத்திக் கொஞ்சக் காலம் சிறப்புடன் ஆண்டு மறைந்திருக்கின்றன.

ஆனால் நாம் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றோம். மனு இன்று வந்தால்கூட இந்த நாடு அவருக்குப் புதி தாகத் தோன்றுது. அதே சட்டம், இந்த ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களில் சிற்சில இடங்களில் மாத்திரம் மாற்றப்பட்டு இன்றும் அமுலில் இருந்து வருகின்றது. பழக்க வழக்கங்களும் பல ஆயிர வருஷங்களுக்குப் பின்னும் சாசு

வதமானவை போல் அப்படியேயிருக்கின்றன. நமக்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றுக வந்த கேடுகள் அவைகளை ஸ்திரப்படுத்தி யிருக்கின்றன போலத் தொன்றுகிறது. இதன் மத்தியில் நமது தேசிய வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அதன் இருதயம் போல் நமது மதம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. மற்ற நாட்டினர்களுக்கு, மனித வாழ்க்கையின் பல அம்சங்களில் மதம் ஒன்று; ராஜீயம், சமூக வாழ்க்கையில் இன்பம், செஸ் வம் அல்லது ஸ்தூல பலத்தினால் வரக்கூடிய மகிழ்ச்சி, இந்திய போகம் இவைதான் அவர்கள் பற்றுக்கோடுகளாக இருந்திருக்கின்றன. அவற்றுடன் சேர்த்துக் கொள்கூம் மத உணர்ச்சியும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தியாவில் மதம் ஒன்றே வாழ்க்கையில் பிரதானமானது. சினு தேசத்திற்கும் ஜப்பான் தேசத்திற்கும் ஒரு யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்த தென்பது உங்களில் எத்தனை பேர்களுக்குத் தெரியும்? மேல் நாடுகளில் சமூகத்துறையிலும் ராஜீயத்துறையிலும் மகத் தான் இயக்கங்கள் நடைபெற்று வருகின்றனவென்பதை எவ்வளவு பேர் அறிவீர்கள்? வெகு சிலருக்குத்தான் இவை தெரிந்திருக்குமென்று நிச்சயம் சொல்லமுடியும். ஆனால் அமெரிக்காவில் ஒரு சர்வமதசபை கூடியதென்பதும் அதற்கு ஓர் இந்துசந்தியாசி அனுப்பப்பட்டாரென்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருப்பது அதிகுச்சரியமாயிருக்கின்றது. இதினிருந்து நமது தேசிய வாழ்க்கை எவ்விதம் சென்றுகொண்டிருக்கிறதென்பது புலப்படுகின்றது. வெறும் மேற்போக்காக இந்தியாவைப் பார்த்துவிட்டுப் போகும் யாத்திரீகர்கள் சிலர். இந்தியாவில் அறியாமை நிறைந்திருக்கின்றதென்று எழுதியிருக்கும் புத்தகங்களை நான் படித்திருக்கின்றேன். இதில் உண்மையிருந்தாலும், அது முற்றிலும் உண்மையல்லவென்பதை இப்பொழுது காண்கின்றேன். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் அல்லது ஐர்மனியிலிருக்கும் சூடியான வன் ஒருவனை, அவன் எந்த ராஜீயக்கட்சியைச் சேர்ந்தவன் அல்லது எந்தக் கட்சிக்குத் தன் வாக்கைக் கொடுக்கப் போகிறான் என்று கேட்டால், அதற்கு அவன் தளிவான பதில் கொடுப்பான். அமெரிக்காவிலிருக்கும் சாதாரண மனிதனுக்கும் ராஜீய விஷயங்களைப் பற்றியும் பொருளா

தார விஷயங்களைப் பற்றியும் ஞானமிருக்கிறது. ஆனால் அவன் மதத்தைப் பற்றிக் கேட்டால், தான் ஏதோ ஒரு மதப் பிரிவுக்குச் சேர்ந்தவன் என்றும், அனுதினமும் தன் கோவி லுக்குப் போய் வருவதாகவும் சொல்லுவான். அதற்குமேல் அவனுக்குத் தெரியாது. மதத்தைப் பற்றி அவ்வளவு ஞானம் போதுமென்று அவன் நினைக்கின்றான்.

இந்தியாவிலோ, நம் குடியானவன் ஒருவனை ராஜீய விஷயங்களைப் பற்றிக் கேட்டால் ‘அது என்ன?’ என்று கேட்பான். பொருளாதார அல்லது சமூக இயக்கங்களைப் பற்றிக் கேட்டால், அவைகளைப்பற்றித் தான் கேட்டதே யில்லை என்பான். ஆனால் அவனுடைய மதத்தைப் பற்றிக் கேட்டாலோ, அதை உடனே அர்த்தம் செய்து கொண்டு ‘இதோ என் மதத்தை என் நெற்றியில் காண்பாய்’ என்று சொல்லி, அதைப்பற்றிய சில விபரங்களும் சொல்வான். நம்முடைய தேசிய வாழ்க்கை இவ்விதம் இருக்கின்றது. ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவன் முந்திய வாழ்க்கைக்கும் கர்மங்களுக்கும் ஏற்றவாறு அவன் மனப் போக்குகளும் தன்மையும் அமைந்திருக்கின்றன. அவன் முன் வாழ்க்கையில் செய்த செய்கைகளின் தன்மைப்படி அவன் இவ்வாழ்க்கையைப் பெறுகின்றன. அவ்விதமே இவ்வாழ்க்கையை அவன் எவ்விதம் பயன்படுத்துகிறான் அதைப் பொறுத்திருக்கும் அவனுடைய எதிர்கால வாழ்க்கை. இங்ஙனம் ஓவ்வொருவரும் ஓவ்வொரு விதமான மனப்போக்குடன் பிறக்கிறார்கள். தனி மனிதர்களைப் போலவே தேசங்களும் இருக்கின்றன. ஓவ்வொரு மனித சமூகத்திற்கும் ஒரு தனி இயல்பும், அது உலகில் ஆற்ற வேண்டிய கடமையொன்றும் இருக்கிறது. ராஜீயத் துறையில் மேம்படுவது அல்லது பிறதேசங்களை ஜெயித்து ஆளுவது நம்முடைய இயல்பாக என்றும் இருக்கவில்லை. நான் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேள்வங்கள் : எப்பொழுதும் அங்ஙனம் ஆகப்போவதும் இல்லை. நாம் உலகிற்குக் கொடுக்கவேண்டிய செய்தி வேறு. நம்முடைய சக்தியைத் தையும் ஒன்றுபடுத்தி, அதை ஆத்மீகத்துறையில் செலுத்தி,

உலகம் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தகுதியான காலம் பார்த்து, அப்பேரின்ப வெள்ளத்தை அகிலமுழுதும் பரப்பு வதுதான் நமக்குரிய உயர்ந்த பணியாகும். பாரசீகர்கள் அல்லது கிரேக்கர்கள், ரோமர்கள், அராபியர்கள் அல்லது ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் சேனைகளைக்கொண்டு ஜெயித்து உலகை யொன்றுபடுத்தட்டும்; அப்பொழுது இந்தியாவில் ஸிருக்கும் ஆத்மீகப் பெருவெள்ளம் அவர்கள் ரத்தக்கழாய் களில் புகுந்து உலகம் முழுவதும் பரவும். உலகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக ஆத்மசாதனையில் ஈடுபட்ட இந்திய னும் தன் பாகத்தைச் செலுத்தியாக வேண்டும். இந்தியா உலகிற்கு அளிக்கக்கூடியது ஆத்மீக வெளிச்சமாகும்.

எப்பொழுது எப்பொழுது ஒரு தேசம் உலகின் பல நாடுகளை ஜெயித்து அத்துடன் இந்தியாவையும் தன் தனி மையினின்று மீட்டு அந்த நாடுகளுடன் சேர்த்திருக்கிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் ஆத்மீகக் கருத்துக்கள் இந்தியாவிலிருந்து வெள்ளமாகச் சென்று உலகம் முழுதும் பரவி யிருக்கின்றன. 19-ம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் ஷோப் பன் கோர் என்ற பிரசித்தி பெற்ற தத்துவ ஞானி ஒருவர் ஜெர்மனியிலிருந்தார். அவருக்கு உபநிடதங்களின் மொழி பெயர்ப்பு ஓன்று கிடைத்தது. அது முதலில் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பாரசீகத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அதிலிருந்து ஒரு பிரான்ஸ் நாட்டு இணைஞரால் லத்தீனில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. மொழிபெயர்ப்பும் அவ்வளவு நன்றாக விருக்கவில்லை. அத்தகைய மொழிபெயர்ப்பைப் பார்த்ததும் அவர் சொல்லியதாவது : “ உலக முழுவதிலும் உபநிடதங்களைப் போல் பண்பும் பயனுமின்ன வேறு நூல் கிடையாது. அவை எனக்கு இவ்வாழ்க்கையில் பெரும் பயனையளித்திருக்கின்றன. என் அந்திய காலத்திலும் அவை எனக்குப் பெருஞ் சக்தியையும் சாந்தியையும் அளிக்கும்.” ‘இன்னும், ஐரோப்பாவில் கிரேக்க இஸ்க்கியங்களிலிருந்து மக்கள் என்னங்களில் உண்டான புரட்சியைவிட அதிகமான மனக்கிளர்ச்சி இந்துநால்களின் மூலம் உலகில் உண்டாகப்போகிற தென்பதையும் அவர் உரைத்தார். அவர் அன்று உரைத்தது இன்று உண்மையாகிக்கொண்டு வருகின்றது. மேல்

நாடுகளிலும், உலகிலுள்ள இதர நாடுகளிலும், இப்பொழுது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கியங்களின் தன்மையிலும் முறைகளிலும் இந்தியக் கருத்துக்கள் மேதுவாக ஆனால் இடையிடாது வியாபித்து வருவதை உலகின் பல பாகங்களிலுள்ள பலமக்களையும் அவர் மனப் போக்குகளையும் ஊன்றிக் கவனித்து ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்கள் உணர்வார்கள். நான் முன்னமேயே குறிப்பிட்டிருக்கிற படி இதில் விசேஷ அம்சமொன்றிருக்கிறது. கத்தியும் நெருப்புங்கொண்டு நாம் எண்ணங்களைப் பறப்பியதே இல்லை. மக்களுடைய மனதைக் கவர்ந்தே இவ்வெண்ணங்கள் பரவியிருக்கின்றன. அவைகளின் தன்மை பலாத்காரத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமானது. நம்மையும் அறியாமல் இவ்வெண்ணங்கள் நம்மனதைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன. பலருக்கு இந்தியர்களின் மனப்போக்குகள், பழக்க வழக்கங்கள், இலக்கியம், நாகரிகம் முதலியன முதலில் வெறுப்பைக் கொடுக்கக் கூடியனவாகத் தோன்றலாம். ஆனால் கொஞ்சம் தொடர்ந்து அவைகளின் அடிப்படையான தத்துவங்களை அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்கட்டும்; நூற்றுக்குத் தொண்ணாற்றின்பது பேர்கள் மனங்கவரப் படுவார்கள். அதிகாலையில் பனி எவரும் பாராயல் கேளாமல் பெய்து, பெரும் பயணை அளிப்பது போல், மிகுந்த பொறையும் சுகிப்புத் தன்மையும் ஆத்மீக உணர்ச்சியும் நிறைந்த இந்திய மக்களும் உலக முன் னேற்றத்திற்கு மகத்தான சேவை செய்கிறார்கள்.

உலக சரித்திரம் மீண்டும் அவசிதமே நடக்கப் போகிறது. விஞ்ஞான சாஸ்திர முன்னேற்றத்தின் காரணமாக பழைய நம்பிக்கைகள் இன்று அழிந்துகொண்டிருக்கின்றன. என்றால் அதைக்கழியாதனவென்று கருதப்பட்ட எண்ணங்கள் இப்பொழுது முற்றிலும் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றன. பல மக்களால் மிக அருமையாகப் போற்றப்பட்ட கருத்துக்கள் இப்பொழுது காற்றுக்கப்பறந்துகொண்டிருக்கின்றன; பழைய மத ஆசாரங்கள் ஆராய்ச்சிக்காரர்களின் அடியால் தனிடுபொடியாகிக்

கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது மேல்நாட்டில் கல்வி யற்றவர்களே மதத்தைப் பின்பற்றுகின்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், கல்வியறிவுள்ளவர்கள் மதத்தை நிந்திக்கின்றனர். இத்தருணத்தில், உயர்ந்த ஆத்மீக உணர்ச்சியை அளிக்கவல்ல இந்திய ஆத்மீகத் தத்துவங்கள், அவைகளை நடைமுறையில் அனுஷ்டிக்கும் இந்நாட்டிலிருந்து, மறுபடியும் வெளியில் சென்று அவர்களைக் காப்பாற்றத் தயாராக விருக்கின்றன. நாம் அனைவரும் அடிப்படையாக, ஓர் எல்லையற்ற சக்தி வாய்ந்த பரம்பொருளின் கூறுகள் என்ற முறையில் ஒற்றுமைத் தன்மையை உடையவர்கள்; மனித ஆத்மா என்றுமழியாமல் வாழ்ந்திருப்பது என்பது போன்ற அதி ஆச்சரியமான கருத்துக்கள் அவர்களுக்கு இப்பொழுது வேண்டியிருக்கின்றன. பழைய மதங்கள் உலகத்தை நேற்றுத் தோன்றிய ஒரு சிறு இடமாக நினைத்தன. இப்பிரபஞ்சம் எல்லையற்ற காலம் இடம் நிமித்தத்தில் தோன்றியிருக்கின்றதென்பதும், மனிதனுடைய மட்டற்ற ஆத்மீக சக்தியே மதவுணர்ச்சியாகப் போந்திருக்கிறதென்பதும் நம் பழம் சாஸ்திரங்களில் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தற்கால ஆராய்ச்சியின் காரணமாக வெளிவந்திருக்கும் பரினாமம் முதலிய கொள்கைகள் குருமான மதக்கொள்கைகளைத் தகர்த்துக்கொண்டு வருகின்றன. வேதாந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அதி ஆச்சரியமானதும், சந்தேகத்தையகற்றி, உறுதியையும், நம்பிக்கையையும் அளிக்கக்கூடியதுமான இவ்வுயர்ந்த தத்துவங்களைத் தவிர வேறு எது அறிவுள்ள மக்களுக்கு ஆறுதலளிக்க முடியும்? இக் கருத்துக்கள் மனிதனுடைய அற்புத சக்தியால் இறைவனுடைய அருள்வாக்கினின்று தோன்றியவையன்றே?

இச்சமயத்தில் நான் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது ஒன்றுண்டு. நம் மதத்திற்கு அடிப்படையாக விருக்கும் கோட்பாடுகளும் தத்துவங்களுந்தான் அந்தியநாட்டு மக்களிடத்தே பரவியிருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் அறியவேண்டும். நாற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக சமூக அவசியங்

களின் காரணமாக உண்டாக்கப்பெற்ற பழக்க வழக்கங்களை மதமாகக் கொள்ளலாகாது. நம்முடைய சாஸ்திரங்களில் உண்மை இரண்டுவிதமாகப் பாகுபாடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, அழியாத்தன்மை வாய்ந்தது. மனி தனுடைய ஆத்மீக இயல்புகள், ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள தொந்தம், கடவுளின் தன்மை, பூரணத்துவம் முதலியவை இதிலே அடங்கும். தவிர உலகத்தின் தோற்றுவாய், சிருஷ்டியின் எல்லையற்ற தன்மை, கர்மவிதி முதலிய சாசுவத விதிகளும் இப்பகுதியில் சேர்ந்தனவேயாம். இரண்டாவது பகுதியில் நம் சாதாரண தினசரிவாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பவைகளெல்லாம் அடங்கும். இவை நம் புராணங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுக்கும் அந்த அழியாத முன்சொன்ன உண்மை களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. நம்தேசத்தில்கூட இந்த முக்கியமில்லாத விதிகள் மாற்க்கொண்டே வருகின்றன. ஒரு காலத்திய பழக்க வழக்கங்கள் மற்றொரு காலத்தில் இரா. காலம் மாற மாற அவைகளும் மாறும். பெரியோர்கள் அவ்வப்போது தோன்றி அந்தந்தக் காலத்திற் கேற்பப் புதிய பழக்க வழக்கங்களை ஏற்படுத்துவார்கள்.

ஜீவனைப்பற்றியும் ஜகத்தைப்பற்றியும் இவ்வளவு அழகான, அதி ஆச்சரியமான, அளைவரையும் உயர்த்தக்கூடிய உயர்ந்த தத்துவங்கள் இந்தியாவில்தான் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. இந்தியாவில்தான் மக்கள் சிறு பிரிவுகளாகப் பிரிந்துகொண்டு ‘என்னுடைய மதம்தான் உண்மை, உன்னுடைய மதம் உண்மையல்ல’ வென்று, அதற்காக யுத்தம் செய்யவில்லை. இம்மகத்தான் தத்துவங்கள் மனிதனுடைய அழியா இயற்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால், அவை ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் இருந்ததுபோல் இன்னும் பெருஞ் சக்திவாய்ந்தனவாக விருக்கின்றன. இனிமேலும் உலகம் இருக்கும் வரையும், மனிதன் பிறந்து தன் கருமங்களைத் தீர்த்து மோட்சம் அடைய வேண்டிய அவசியம் இருக்கும் வரையும் அவை அவ்விதமே யிருக்கும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தியா உலகிற்கு அளித்திருப்பது இதுதான். பல மக்களிடையே தோன்றி யிருக்கும் மதத்தின் வளர்ச்சியை நாம் கவனிப்போமானால், ஒவ்வொரு தனிப் பிரிவுக்கும் ஒரு கடவுள் இருந்திருப்பதைக் காணுவோம். இப்பிரிவுகள் ஒன்றுக்கொன்று சொந்தமானவையாக இருந்ததால் பாபிலோனியாவிலிருந்து போல், இத்தெய்வங்களுக்குப் பொதுப் பெயர் ஒன்றிருக்கும். பாபிலோனியர்கள் பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்த பிறகும், அவர்கள் தெய்வங்களுக்கு 'பால்' (Baal) என்ற பொதுப் பெயர் இருந்தது. அதேபோல் யூதர்களில் எல்லாப் பிரிவினர்களும் தங்கள் தெய்வங்களுக்கு 'மோலக்' (Moloch) என்ற பொதுப் பெயர் கொடுத்திருந்தார்கள். ஒரு பிரிவினர் அதிக பலம் பெற்று மற்றவர்களை யுத்தத்தில் ஜெயித்தால், அவர்கள் தெய்வம் மற்றெல்லோராலும் கொண்டாடப்படுவதைக் காணுகிறோம். இம்முறையில் 'பால்மோரோடாக்' மற்றத் தெய்வங்களைக் காட்டிலும் பெரிதாக பாபிலோனியர்களால் கருதப்பட்டது. 'மோலக்யாவா' மற்றெல்லா மோலக்களைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட தெய்வமாக யூதர்களால் கருதப்பட்டது. இவை களில் எது மேம்பட்டதென்பது யுத்தத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்தியாவினும் தந்தெய்வம் எந்தெய்வையென்ற வழக்கிறுந்தது. ஆனால் நம் தேசத்தின் அதிர்ஷ்டவசமாகவும் உலகின் அதிர்ஷ்டவசமாகவும் இக்குழப்பத்தின் மதத்தியில் ஒர் ஒளி கிளம்பிற்று.

'ஏகம் சத; விப்ராபஹாதா வதந்தி' 'உண்மையொன்றுதான். ஞானிகள் அதைப் பலவாறு கூறுகிறார்கள்' என்று அது ஒளித்தது. சிவன், வீஷ்ணு மதவியவர்கள் ஒரு வருக்கொருவர் மேம்பட்டவர்கள் என்பதல்ல. சிவன், வீஷ்ணு அல்லது நூற்றுக்கணக்கான வேறு என்ன பெயர்கள் கொடுத்தாலும் அவை அனைத்தும் அந்த ஒரு தனி முதல் வளையே குறிக்கும் என்பதாம். பெயர் வேறு வேறு. ஆனால் குறிப்பிடும் பொருள் ஒன்றேயாம். இந்தியாவின் சரித்திரம் முழுதும் இச்சில வார்த்தைகளில் அடங்கி இருக்கின்றது. இது மீண்டும் மீண்டும் நாடு முழுதும் சொல்லப்பட்டது. இது நம் ரத்தக் குழாய்களில் புதுந்து, நம் உடலி

நிருக்கும் ஓவ்வொரு சொட்டு ரத்தத்திலும் கலந்து, நம் முடையவாழ்க்கைக்கே அடிப்படையாக இருந்து வருகிறது. இதன் காரணமாக நம் தேசம் முழுதும் எல்லா மதங்களின்பாலும் ஓர் அற்புதமான சமரச நோக்கத்தைக் காண்கிறோம். எல்லா மதங்களும் மதப் பிரிவுகளும் இந்தப் பழையான தேசத்திலே வரவேற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பலவிதமான அபிப்பிராய பேதங்களையுடைய மதப் பிரிவுகள் ஒற்றுமையாக வாழுக்கூடிய அற்புதமான காட்சியை இந்தியாவில்தான் காணமுடியும். அதற்குக் காரணம் இவ் வரிய தத்துவம்தான். நீங்கள் துவைதிகளாக இருக்கலாம்; நான் அத்வைதியாக இருக்கலாம். நீங்கள் தாச பாவத்தில் கடவுளை வணங்கலாம். நான் கடவுளுடன் ஓன்றெனச் சொல்லலாம். எனினும் நாம் அனைவரும் நல்ல இந்துக்கள் தாம். இது எப்படிச் சாத்தியமாகிறது? அதற்குக் காரணம் ‘பரம்பொருள் ஓன்று; ஞானிகள் அதைப் பலவாறுக அழைக்கிறார்கள்’ என்பதுதான். என் சோதரர்களே! எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக நாம் உலகிற்கு அளிக்கவேண்டிய அதி அற்புதமான உண்மை இதுதான். மற்ற நாடுகளில் மிகப் படித்தவர்கள்கூட நம் மதத்தை விக்ரக ஆராதனையென்று சொல்லி முகத்தைக் கோணிக்கொள்ளுகிறார்கள். நான் அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். தங்கள் மண்டையில் எவ்வளவு மூடநம்பிக்கைகள் இருக்கின்றனவென்பதை அவர்கள் நினைப்பதே இல்லை. இன்றுகூட இந்த இறிந்த மதப்பித்து உலகம் முழுதும் இருந்து வருகிறது. ஓவ்வொரு வனும் தான் வைத்திருப்பதைத்தான் உயர்ந்ததென நினைக்கிறேன். பணம் சம்பாதிப்பதில் ஈடுபட்டிருப்பவன் அது ஓன்றே அனைத்திலும் உயர்ந்ததென நினைக்கிறேன். சொத்துடைமதான் அவனுக்கு உயர்ந்த உடைமை, ஏஜைய அனைத்தும் அவனுக்குக் கருதற்குரிய விஷயங்கள் அல்ல. ஒருவன் மண்ணால் ஒரு சாமாஜிக் செய்தாலோ அல்லது ஓர் அற்ப இயந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தாலோ, அதைத்தான் அனைத்திலும் மேம்பட்டதாக அவன் போற்றுவான். உலகம் முழுதும் இப்படித்தானிருக்கிறது. மிகுந்த கல்வி கற்ற பின்னும் மக்கள் இப்படித்தானிருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் கல்வியென்பதும் நாகரிகம் என்பதும் இன்னும் உலகில் இருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. நாகரிக வாழ்க்கை எவ்கேனும் ஆரம்பித்திருப்பதாகக்கூடச் சொல்லமுடியாது. மனிதவர்க்கத்தில் நூற்றுக்குத் தொண்ணுற்றெருள்பது பேர்கள் இன்னும் காட்டுமிராண்டிள்போல் பண்பற்ற வர்களாகத்தானிருக்கிறார்கள். சுகிப்புத் தன்மை, விட்டுக் கொடுத்தல் என்பவைகளைப் பற்றி நாம் புத்தகங்களில் படிக்கலாம். ஆனால் உலகில் அதைக் காண்பது மிக அரிது. நூற்றுக்குத் தொண்ணுற்றெருள்பது பேர்கள் அதைப்பற்றி நினைப்பதுகூட இல்லையென்பது என் அநுபவம். நான் சென்ற ஓவ்வொரு நாட்டிலும் மதத்தின் பெயரால் மிகுந்த கொடுமைகள் செய்யப்பட்டு வருவதைக் கண்டேன். விஷயங்களைப் புதிதாகக் கற்றுக் கொள்வதற் கும் மதத்தின் பெயரால் ஆட்சேபனை செய்யப்படுகிறது. மத விஷயங்களில் ஒருவருக்கொருவர் சுகித்துக்கொள்ளுதல் இந்தியாவில்தானிருக்கிறது; வேறெங்குமில்லை. இங்கு தான் இந்துக்கள் முகம்மதியர்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மகுதிகளும், கோவில்களும் கட்டுகிறார்கள். வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று முகம்மதியர்களை அல்லது மற்ற மதத்தினர்களை உங்களுக்காகக் கோவில் கட்டித்தாச் சொல்லிப் பாருங்கள்! கட்டித் தருவதற்குப் பதிலாகக் கட்டிய கோவிலை உடைப்பதற்கும், முடியுமானால் உங்களையும் அழிப் பதற்கும் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள். மற்ற மதங்களைச் சுகித்தல் என்ற அரிய தத்துவத்தை உலக மக்கள் அவசியம் உணரவேண்டும் சுகிப்புத் தன்மை மாத்திரமல்ல, அனைவரிடமும் அன்புடன் ஒழுகுதல் என்ற இந்த மகத்தான கருத்தை இந்தியாதான் அவர்களுக்கு அளிக்க முடியும். “பல ஆறுங்கள், பல்வேறு மலையுச்சிகளில் உற்பத்தியாகி, பலவிதமாக—நேராகவோ வளைந்தோ ஓடி, ஓரே சமுத்திரத் தில் விழுகின்றதுபோல், மக்கள் தங்கள் பல்வேறு சுபாவங்களின் காரணமாகப் பல்வேறு துறைகளில் முயற்சிசெய்து, கடைசியில், சிவபெருமானே! உன்னையே வந்தடைகிறார்கள்” என்று மகிம்ன ஸ்தோத்திரத்தில் வெகு அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு வேறு துறைகளில் சென்

ரூலும், எல்லோரும் ஓரேயிடத்தறகுத்தான் செல்லுகிறார்கள். சிலர் வளைந்து செல்லலாம்; சிலர் நேராகச் செல்லலாம்; ஆனால் அணைவரும் ஓரே ஆண்டவளைத்தான் அடைகிறார்கள். எப்பொழுது, சிவபெருமானை வணங்கும் நீங்கள், விங்க சொருபத்தில் மாத்திரமல்லாமல் எல்லா உயிர்களிலும் அவனைக் காண்பீர்களோ அப்பொழுதுதான் உங்கள் பக்தி பூரணமாகும். ஹரியை எல்லோரிடமும் எங்கும் காண்பவன்தான் ஹரியின் உண்மையான பக்தனுவான். நீங்கள் சிவபெருமானுடைய பக்தர்களாகவிருந்தால் அவரை எல்லா உயிர்களிலும் எங்கும் காணவேண்டும். வழிபாடுகள் எத்தகைய நாம சூபத்திலிருந்தாலும், அவையனைத்தும் அவனுக்குத்தான் செய்யப்படுகின்றன வென்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும். காபாவை நோக்கி மண்டியிடும் எல்லா முழங்காலகளும் அல்லது கிறிஸ்தவர்கள் கோவில்களில் முழங்கால் படியிட்டுச் செய்யப்படும் எல்லா வணக்கமும் அல்லது பெளத்த கோவில்களில் செய்யப்படும் எல்லா வழிபாடுகளும்—அவர்கள் அதை உணர்ந்தாலும், உணராவிட்டாலும் வழிபாடு எந்த சூபத்தில் எந்த முறையிலிருந்தபோதிலும் அவை அணைத்தும், எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிராய் விளங்கும் அத்தனிப்பெரு முதல் வனுடைய திருவடிகளுக்கே செலுத்தப்படுகின்றன வென்பதை உணர்வீர்களாக. உலகம் எதை வேண்டிநிற்கின்ற தென்பதை உங்களையும் என்னையும்விட அவன் நன்றாக அறிவான். எல்லா வேறுபாடுகளும் ஓழிவது அசாத்தியம். அவை இருப்பது அவசியம். வேறுபாடின்றி உயிர்வாழ்தலும் வளர்ச்சியும் இயலாது. இவ்வேறுபட்ட எண்ணங்களிலிருந்து அறிவும் ஆற்றலும் பிறக்கின்றன. மனிதன் முன்னேற்றத்திற்கு வேறுபாடுகள் அவசியம். ஆனால் அதற்காக ஒருவருக்கொருவர் வேறுப்புக்கொண்டு சண்டை செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆதலால் நம் தாய் நாட்டில் மாத்திரமே போற்றப்பட்ட இம்மகத்தான் உண்மையை நாமும் இப்பொழுது கற்று, அதை மறுபடியும் உலகிற்கு அளிக்க வேண்டும். ஏன் நாம்

அதை அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டுமெனில், இங்கு தான் அது வெறும் புத்தகங்களில் மட்டுமல்லாமல். நம் தேசிய வாழ்க்கையின் அனுபவத்திலும் காண ப்படு கிறது. இங்குதான் அது தினசரி வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. கண்திறந்து பார்க்கும் அளைவருக்கும் அது புலப்படும். எனவே ஆத்மீக ஞானத்தை நாம்தான் புகட்டவேண்டும். இன்னும் மேம்பட்ட மற்ற பல விஷயங்களையும் இந்தியா போதிக்க முடியும். ஆனால் அவைகளைக் கற்றவர்கள் மாத்திரம்தான் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அங்கு, அடக்கம், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை - என்ற இவைகளை ஆண், பெண், குழந்தை என்ற வித்தியாசமின்றி எல்லா ஜாதியினரும் மதத்தினரும் கற்றுணரலாம், “அறிஞர்களுடன்னைப் பலவாறுக அழைக்கிறார்கள்; ஆனால் நீ ஒருவனே” என்ற வாக்கை நாம் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவோமாக.

ஓவ்வேர் ஆன்மாவும் உண்ணிறந்த தெய்வத்தன்மை யுடையது. அகத்தும் புறத்தும் உள்ள இயற்கையை அடக்குவதாக, உள்ளடங்கிய இத்தெய்வத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதே இலக்கியமாகும்.

கருமத்தாலோ பூஜையாலோ மன அடக்கத்தாலோ தத்துவ ஞானத்தாலோ — இவைகளில் ஒன்றாலோ பலவற்றாலோ ஏல்லாவற்குலமோ இதனை இயற்றி வீடுதலையடக்க.

ஸ்ரீமத் சுவாமி விவேகானந்தா அவர்கள்

யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்த்திய பிரசங்கம்

விஷயமோ மிகப்பெரிது. காலமோ குறுகியது. ஒரு உபன்னியாசத்தில் இந்துமதக்கொள்கைகள் அனைத்தையும் எடுத்துரைக்க முடியாது. ஆதலால் என்னுலியன்ற வரையில் எனிய நடையில். அதன் முக்கிய அம்சங்களை மாத்திரம் எடுத்துச் சொல்ல முயற்சி செய்கிறேன். இந்துக்கள் என்று நம்மை நாம் அழைத்துக் கொள்வது இப்பொழுது வழக்கமாயிருக்கிறது. ஆனால் அதன் பொருள் வேறு. சிந்து நதியை ஹிந்து என்று பழங்காலப் பாரசீகர்கள் உச்சரித்தார்கள். சிந்து நதிக்கு அக்கரையிலிருப்பவர்களை ஹிந்துக்கள் என்று அவர்கள் அழைத்தார்கள். அந்தப்பெயர் இன்னும் வழங்கி வருகிறது. முகம் மதியர் ஆட்சியின்போது அப்பெயரையே நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். இப்பெயரை ஏற்றுக்கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை, ஆனால் அதற்குமுன் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் இப்பொழுது மாற்றிட்டதென்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வார்த்தையின் பழைய பொருளின்படி அது, சிந்துநதிக்கு இக்கரையிலிருக்கும் நம் மதத்தைப் பின்பற்றுத் தூக்கம்தியர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் கூடக் குறிக்கலாம். எனவே நான் அப்பெயரை உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. இதை உபயோகிக்க விரும்பவில்லையெனில், வேறு எப்பெயரை உபயோகப்படுத்துவது? வைத்திகர்கள், அதாவது வேதத்தைப் பின்பற்றுகிற வர்கள் என்று சொல்லலாம். வேதாந்திகள் அதாவது வேதாந்தத்தைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் என்று சொல்வது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கும். எல்லா மதங்களும் கடவுளால் அருளப்பெற்றதென்று கருதப்படும் சில நூல்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அந்தால்கள் அம்யதங்களுக்கு அடிப்படையாகவிருந்து வருகின்றன. இவைகள் அனைத்திலும் பழையானவை நம் வேதங்களென்பது மேல்நாட்டு

ஆராய்ச்சிக்காரர்களின் முடிபு. ஆதலால் வேதங்களைப் பற்றி நாம் கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

வேதங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்நால்கள் மனிதர்களால் உண்டாக்கப்பட்டவையல்ல. அவை எப் பொழுது எழுதப்பட்டவை யென்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. ஒருவரும் நிர்ணயம் செய்யவும் முடியாது. நம் ஐதீகத்தின்படி அவை சாசவதமானவை. ஒரு முக்கிய மான விஷயத்தை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உலகிலுள்ள மற்றெல்லா மதங்களும் ஒரு தெய்வம், அல்லது தெய்வத்தின் அருள் பெற்ற ஒருவர் செய்த உபதேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் வேதங்கள் எந்தத் தனி மனிதனுடைய உபதேசங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவைகள் கடவுளைப்பற்றிய ஞானத்தையுடைத்தா யிருப்பதால், அவை சாசவதமாக இருந்து. அவைகளே நம் மதத்திற்கு அதிகாரமாகவும் விளங்குகின்றன. அவை ஒரு காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்டனவென்று சொல்லமுடியாது. அவை என்றும் அழியாமலிருப்பவை. உலகம் ஆரம்பமும் முடிவுமின்றி சாசவதமாகவிருப்பது போல், கடவுளைப்பற்றிய இந்த ஞானமும் அழிவற்றது. இந்த ஞானத்திற்குத்தான் வேதம் என்று பெயர். வேதாநதம் என்று சொல்லப்படுகிற இவ்வுண்மைகள் ரிஷிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை. ஆத்மீக உண்மைகளைக் காணும் பெரியோர்கள் ரிஷிகளாகக் கருதப்பட்டார்கள். அந்த உண்மை அவர்களுடையதென்று நினைக்கக்கூடாது. வேதத்தில் ஒரு மொழி ஒரு ரிஷியிடமிருந்து வந்ததெனில் அதை அவர் எழுதினார் அல்லது தன் மனதிலிருந்து உண்டாக்கினார் என்று நினைக்கலாகாது. முன்னமேயே கற்பகோடி காலமாக அவ்வுண்மை இருந்துவந்திருக்கிறது. அவர் அதைக் கண்டார்; அவ்வளவுதான். ரிஷிகள் ஆத்மீக உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள்.

வேதங்கள் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டம் என்பன.

கர்மகாண்டம் பலவிதமான யாகங்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறது. இந்தப் பாகங்கள் தற்காலத்தில் சாத்தியமானவையல்லவென்று விடப்பட்டவை. இன்னும், மனிதனுடையகடமைகள், இல்லற தருமம், துறவற தருமம் முதலியவைகளைப் பற்றியும் வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. இவை இன்றும் பெரும்பாலும் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஞானகாண்டத்தில்தான் நம் மதத்திற்கு அடிப்படையான வேதத்தின் சாரம் இருக்கிறது. வேதத்தின் சாரம்தான் வேதாந்தம் எனப்படுவது. வேதாந்தத்தில் உபநிடதங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன. இந்து மதத்திலுள்ள எல்லாப் பிரிவினர்களும் — துவைதிகள் விசிஷ்டா துவைதிகள் அல்லது அத்வைதிகள், சைவர்கள், வைஷ்ணவர்கள், சாக்தர்கள், சௌரார்கள் அல்லது கணபதியர்கள் முதலிய அனைவரும் உபநிடதங்களின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தங்கள் விருப்பம்போல் அவைகளுக்குப் பொருள் செய்துகொள்ளலாம்; ஆனால் அவைகளின் அதிகாரத்தை ஏற்றுத்தானுகவேண்டும். இதன் காரணமாகத்தான் இந்து என்பதற்குப் பதிலாக வேதாந்திகள் என்று தம்மை அழித்துக்கொள்ளலாம் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். நம்முடைய ஆசார்யர்கள் அனைவரும் வேதாந்தத்தின் அதிகாரத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் தற்காலமத ஆசாரங்களின் ஆரம்பம் அனைத்தும் உபநிடதங்களில் இருப்பதை நன்கு கற்றவர்கள் உணர்வார்கள். உபநிடதங்கள் நம்மக்கள் மனதில் மிக ஆழந்து பதிந்திருக்கின்றன. நம்மிடமுள்ள சில குரூமான அனுஷ்டானங்கள்கூட உபநிடதங்களின் உண்மைகளை உருவங்களின் மூலம் ஸ்தாலமாக வெளிப்படுத்தச் செய்த முயற்சிகளாக விருக்கின்றன. இதைக்காண ஆச்சரியமாயிருக்கும். நம் வீடுகளில் செய்யப்படும் பூசனை முறைகளில்கூட உபநிடத்தக் கருத்துகள் கலந்திருக்கின்றன. இங்ஙனம் பூஜா முத்திரைகளாகவும் வேறுருபங்களிலும் இவை நாடு முழுவதும் வியாபித்திருக்கின்றன.

வேதாந்தத்திற்கு அடுத்தபடியில் ஸ்மிருதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளும் பெரியோர்களால் எழுதப்பட்டவை

யெனினும் இவை வேதாந்தத்திற்கு உட்பட்டவை. வேதாந்தத்திற்கு முரணை ஏதாவது ஸ்மிருதியிலிருந்தால், அந்த ஸ்மிருதியை நிராகரிக்கவேண்டும். அத்தகைய ஸ்மிருதிக்கு யாதொரு அதிகாரமும் இல்லை. ஸ்மிருதிகள் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுவதைக் காண்கிறோம். சில ஸ்மிருதி கள் சத்தியியுகத்திலும், சில திரேதாயுகத்திலும், சில துவாபர யுகத்திலும், சில கலியுகத்திலும் பின்பற்றப்பட வேண்டுமெனப் படிக்கிறோம். நம் தேசத்தின் நிலைமையும் சந்தர்ப்பங்களும் மாற, அத்துடன் மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களும் மாறின. எனவே மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பாகுபடுத்தும் பொருட்டுத் தோன்றிய இந்த ஸ்மிருதிகளும் மாறவேண்டியிருந்தன. வேதாந்தத்தில் சொல்லப்படும் நம் மதத்திற்கு அடிப்படையாக விருக்கும் ஆத்மீகத் தத்துவங்கள் என்றும் மாருதவை. ஏனெனில், அவை என்றும் மாறமுடியாத - மனிதனிடத்திலும் இயற்கையிலுமிருக்கும் - சாக்ஷதமான தத்துவங்களின் மேல் நிற்கக்கூடியவை. அவை ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னும் அப்படியேதானிருந்தன. இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்குப் பின்னும் அப்படியேதானிருக்கப் போகின்றன. ஆனால் சமூகத்தைப்பற்றியிருக்கும் சில மதக்கோட்பாடுகள் சமூக மாறுதல்களுடன் மாறியாக வேண்டும். அவை ஒரு காலத்தில் நன்மைசெய்து, வேறு ஒரு காலத்தில் பயனற்றுப் போய்விடலாம். உதாரணமாக ஒரு காலத்தில் ஓர் உணவு நல்லதெனச் சொல்லப்படுகிறது. சீதோஷ்ண ஸ்திதியும் சுற்றுப்புறங்களும் மாறுபடலாம்; அத்துடன் உணவும் மாறவேண்டியிருக்கலாம், எனவே ஸ்மிருதியும் அதற்குத் தகுந்தவாறு மாற்றிற்று. இங்ஙனமே தற்காலத்திலும் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டியிருந்தால் அவைகளை அவசியம் செய்யத்தான் வேண்டும். பெரியோர்கள் தோன்றி அதற்கு வழிகாட்டுவார்கள். ஆனால் நம்மதத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகள் எள்ளளவும் மாரு.

இவைகளுக்குப் பிறகு புராணங்களிருக்கின்றன. இவை உலக சிருஷ்டி, சரித்திரம் முதலிய வீஷயங்களைப்பற்றியும்,

பல தத்துவங்களைப்பற்றியும் உருவகப்படுத்திச் சொல்லுகின்றன. வேத உண்மைகளைச் சாதாரண மக்களுக்குச் சுலபமாக விளக்குவதற்காக இவை எழுதப்பட்டன. வேதங்களின் பாஷா மிகப் பழமையானது. பெரிய பண்டிதர்களால்கூட அவை எப்பொழுது எழுதப்பட்டனவென்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. புராணங்கள் அக்காலத்து மக்களின் பாஷாயில் எழுதப்பட்டன — அதாவது தற்கால சமஸ்கிருதத்தில். சாதாரண மக்களுக்கு தத்துவ சாஸ்திரம் எளிதில் புரியாது. எனவே இவ்வுயர்ந்த உண்மைகள், மக்கள் எளிதில் அறிந்துகொள்ளத்தக்க முறையில் பெரியோர்களுடைய வாழ்க்கைக் கதைகள் வாயிலாகவும் சரித்திரத்தின் வாயிலாகவும் எழுதப்பட்டன. இப்புராணங்களை எழுதிய பெரியோர்கள் ஆத்மிகத் தத்துவ உண்மைகளை இம்முறையில் புகட்ட முயற்சி செய்தார்கள்.

இவைகளைத் தவிர தந்திர (Tantras) நூல்களிருக்கின்றன. சில அம்சங்களில் இவை புராணங்களை ஒத்திருக்கின்றன. சில தந்திரங்களில் கர்ம காண்டத்தில் காணப்படும் பழைய யக்ஞங்களைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இவையளைத்தும் இந்துக்களின் மதசம்பந்தமான சாஸ்திரங்களாக விருக்கின்றன. ஒரு சமூகம் இவ்வளவு சாஸ்திரங்களை உடைத்தாயிருந்து, அது தன் சக்தியில் பெரும் பகுதியை ஆத்மீக விஷயங்களிலும் தத்துவ ஆராய்ச்சியிலும் செலவுசெய்துகொண்டிருக்கும் போது, அதில் இவ்வளவு அதிகமான உட்பிரிவுகள் இருப்பது ஆச்சரியமான விஷயமன்று. இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான அதிக உட்பிரிவுகள் இல்லாமையே ஆச்சரியமான விஷயமாகும். இவ்வுட்பிரிவுகள் ஓன்றுக்கொன்று சிற்சில விஷயங்களில் வேறுபட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் வேறு பாடுகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்குப் போதுமான காலம் நமக்கில்லை. இவையளைத்திற்கும் அடிப்படையாகவிருக்கக் கூடியதும், ஓவ்வொரு இந்துவும் ஏற்கவேண்டியதுமான முக-

கியமான தத்துவங்கள் சில உள். அவற்றை இங்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

முதலாவதாக உலக சிருஷ்டியை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இந்த இயற்கை - பிரகிருதி, மாயை என்று பல வாருக அழைக்கப்படுவது — ஆரம்பமும் முடிவுமற்றது. ஏதோ ஒருநாள் கடவுள் வந்து இவ்வுலகை உண்டாக்கினார். அதற்குப் பிறகு உறங்கப் போய்விட்டார் என்பதல்ல. அது உண்மையாக இருக்கமுடியாது. இயற்கையின் ஆக்கும் சக்தி இடைவிடாமல் வேலைசெய்துகொண்டிருக்கிறது. கடவுள் ஓய்வின்றி சிருஷ்டி செய்துகொண்டே யிருக்கிறார். கிடையில் பூரி கிருஷ்ண பகவான் சொல்லுவதை ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ளுங்கள். “நான் ஒரு கணமேனும் வேலை செய்யாமலிருந்தால், உலகம் அழிந்துவிடும். நம்மைச் சுற்றிலும் அல்லும் பகலும் வேலைசெய்துவரும் ஆக்கும் சக்தி ஒரு வினாடி நின்றாலும் உலகம் அழிந்துவிடும். அகில முழுதும் அச்சக்தி வேலைசெய்யாத காலமே கிடையாது. ஆனால் அது மாறி மாறி அழிந்தும் தோன்றிக்கொண்டு மிருக்கும். சிருஷ்டியென்ற பதத்தீற்கு ஆங்கிலத்தில் சரியான வார்த்தை இல்லை. அதற்காக வழங்கப்படும் ஆங்கில வார்த்தை (Creation) ஓன்றுமின்மையினிருந்து உலகம் உண்டாக்கப்பட்டதென்ற பொருள் கொடுக்கிறது. இதை நம்பும்படி சொல்லி உங்கள் அறிவை நான் அவமதிக்கமாட்டேன். நம் சாஸ்திரங்களின்படி, இயற்கை சில சமயங்களில் சூட்சமமாகி அடங்கி விடுகிறது; கொஞ்சக் காலத்தீற்குப் பிறகு ஸ்தாலமாகி மறுபடியும் வெளிப்படுகிறது. இது சமூத்திரத்தில் அலைகள் அடங்குவதும் தோன்றுவதும் போன்றதாகும். இந்த அனந்த கற்பகோடி காலத்தில் இயற்கையும் பல தடவைகளில் அடங்கித் தோன்றியிருக்கின்றது. காலம், தேசம், நிமித்தம் — அனைத்தும் இவ்வியற்கைக்கு உட்பட்டன. எனவே சிருஷ்டிக்கு ஆரம்பமும் முடிவும் உண்டெனச் சொல்வது மதியினாம். ஆதலால் சிருஷ்டியின் ஆரம்பம் அல்லது முடிவு என்ற வார்த்தைகள் நம் சாஸ்திரங்களில் உபயோகப்

படுத்தப்பட்டால் அதை இந்தக் கற்பத்தின் ஆரம்பம் அல்லது முடிபு என்று கொள்ளவேண்டும்.

இங்ஙனம் சிருஷ்டி செய்வது யார்? கடவுள் என்ற பதத்திற்குப் பொருள் என்ன? அதற்கு ஆங்கில பாணியில் சாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படும் அர்த்தத்தில் நான் அப்பதத்தை உபயோகப்படுத்தவில்லை. அதை விடப் பொருத்தமான வேறுபதம் ஆங்கிலத்தில் கிடையாது. பிரம்மம் என்ற சமஸ்கிருதப் பதத்தை உபயோகப்படுத்துவது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கலாம். அவர்தான் இச்சிருஷ்டிக்குக் காரணமென்று சொல்லவேண்டும். அவர் நித்தியமானவர், குற்றங்குறைவற்றவர், என்றும் விழிப் புடனிருப்பவர், அளவற்ற கருணை படைத்தவர், சர்வ சக்தி ஞானமும் வாய்ந்தவர், எங்கும் நிறைந்தவர், உருவ மற்றவர். அவர் இவ்வுலகை உண்டாக்குகிறார். அவரே இவ்வுலகை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால் இரண்டு சங்கடங்கள் தோன்றுகின்றன. இவ்வுலகில் ஏற்றத் தாழ்விருப்பதைக் காண்கிறோம். ஒருவன் செல்வத்திலும் சந்தோஷத்திலும் பிறக்கிறான்; மற்றொருவன் வறுமையிலும் துக்கத்திலும் பிறக்கிறான். இது பட்சாத மல்லவா? தாவர உலகில் கொடுமை நிறைந்திருக்கிறது. பிறந்த அளைத்தும் சாகவேண்டும். ஒரு பிராணி மற்றொன்றைக் கொன்று வாழ்கிறது. ஓவ்வொரு மனிதனும் தன் சகோதரமனிதனிடம் போட்டியிட்டு வெள்ளப் பிரயத்தனம் செய்கிறான். இவ்விதமான போட்டி, கொடுமை, கோரம் இரவும் பகலும் இருதயத்தைப் பிளக்கும் துக்கம் — இதுதான் உலக வாழ்க்கையின் தன்மையாகவிருக்கிறது. இது கடவுள் சிருஷ்டியாக விருந்தால், அந்தக் கடவுள் மிகக் குருமானவராக இருக்கவேண்டும்; மனித சிந்தனைக்குத் தோன்றக்கூடிய மிகக் கொடிய பிசாசை விடக் கொடுமையாகவிருக்க வேண்டும். ஆனால் இப் போட்டியும் வித்தியாசமும் கடவுளால் உண்டானவையல்லவென்று வேதாந்தம் உரைக்கிறது. அப்படியாயின், அதற்குக் காரணம் யார்? நாமேதான். ஊர் முழுவதும்

மழைபெய்கிறது. நன்றாகப் பண்படுத்தப்பட்ட பூமி அதன் முழுப்பயணையும் பெறுகிறது. நன்றாகப் பண்படுத்தப் படாத பூமி அவ்வளவு பயன்பெறுவதில்லை. அது மழையின் குற்றமா? கடவுளின் கருணைவெள்ளாம் எல்லையற்றது; நிலைபெற்றது; எல்லோர்பாலும் அது பொழுந்து கொண்டிருக்கிறது. வித்தியாசம் நம்மிடம்தானிருக்கிறது. ஆனால் ஒருவர் சந்தோஷத்துடனும் ஒருவர் துக்கத்துடனும் பிறப்பானேன்? அவர்களின் சென்ற பிறப்பின் வாழ்க்கையின் வித்தியாசமே இப்பிறப்பின் வித்தியாசத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது.

இப்பொழுது நாம் இரண்டாவது தத்துவத்திற்கு வருகிறோம். அது எல்லா இந்துக்களால் மட்டுமல்லாமல் எல்லாப் பெளத்தர்களாலும் ஜெயினர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நமது ஆத்மா நித்தியமானமென்பதை இவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். உயிர் ஓன்றுமில்லாச் சூனியத்திலிருந்து பிறந்திருக்க முடியாது. காலவரைக் குட்பட்டுப் பிறந்த அணைத்தும் இறந்தாக வேண்டும். உயிர் நேற்றுத் தோன்றியதெனில், அது நானோ அழிவது நிச்சயம் ஆனால் உயிர் என்றும் அழியாமலிருப்பது தற்கால விஞ்ஞான சாஸ்திரங்கள் ஸ்தூல உலகிலுள்ள உதாரணங்களைக் கொண்டு நம் சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இவ்வுண்மையை விளக்குகின்றன. நாம் ஓவ்வொருவரும் நமது எல்லையற்ற பழைய பிறப்புகளின் பயனாக இருக்கிறோம். ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது, சில கணிஞர்கள் அழுகாக உரைப்பதுபோல் இயற்கையின் மடியிலிருந்து அது புதிதாகத் தோன்றுவதென்னிலை. தன் பழங்காலக் கர்மங்கள் அணைத்துடனும் அது பிறக்கின்றது. நல்லதோ கெட்டதோ அப்பழைய கர்மங்களைத் தீர்ப்பதற்காக அவன் ஜென்மம் எடுக்கிறான். இப்பழைய கர்மங்களில் மனிதனுக்கு மனிதன் வித்தியாசமிருக்கிறது. இதுதான் கர்மவிதி எனப்படுவது. நாம் ஓவ்வொருவரும் நம் வித்தை நாமேயுண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறோம். எனவே மனித வாழ்க்கை முன்னமேயே நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது அல்லது வாழ்க்கை நாம் அறியாத ஒரு விதிப்படி நடக்கிறது

என்ற கொள்கைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. தவிரவும் கடவுள் பட்சபாதமுள்ளவ ரஸ்லரென்பதையும் இது தெரிவிக்கிறது. நாம்தான் நம் கண்டங்களுக்குக் காரணம். நாம் முந்திய வினைகளின் பயனுகவிருக்கிறோம். அது போல எதிர்கால வாழ்க்கையை யுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாகவும் இருக்கிறோம். ஆதலால் நாம் கயேச்சையுடன் இருக்கிறோம். நான் துக்கத்துடன் இருந்தால், அந்திலையை நானேதான் செய்துகொண்டேன். எனவே நான் விரும்பினால் சந்தோஷமாகவும் இருக்கமுடியும். நான் தூய்மையற்றவனுகவிருந்தால் அதற்கு நான்தான் காரணம்; நான் விரும்பினால் பரிசுத்தமாகவும் இருக்க முடியும். மனிதனின் உள்ளம் அளவற்ற சக்தி வாய்ந்தது. மனிதனுள்ளத்திலிருக்கும் எல்லையற்ற மகத்தான சக்திக் கெதிராக எதுவும் — இயற்கைக்கூட — நிற்க முடியாது. யாவும் பணிந்துதான் ஆகவேண்டும். கர்மவிதியின் பயன் இதுதான்.

அடுத்த கேள்வி, ஆத்மா என்றால் என்ன என்பது. நம்முடைய ஆத்மாவை அறிந்துகொள்ளாமல் நாம் கடவுளை அறிய முடியாது. வெனி இயற்கையின் ஆராய்ச்சி மூலம் மறுமையைப்பற்றி அறிய இந்நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. ஆனால் அவையனைத்தும் பயனற்றுப் போயினவென்பதை நீங்கள் அறி வீர்கள். ஸ்தூலப் பொருள்களில் அதிகம் பழகப்பழக நம் மனதும் அதிக ஸ்தூலமாகிறது; அதன் காரணமாக நம் மிடமிருக்கும் ஆத்மீக சக்தி குன்றத் தலைப்படுகிறது. எனவே ஆத்மீக உணர்ச்சியும் உயர் வாழ்வும் பெறுவதற்கு அது மார்க்கமல்ல. இதை மனித இதயத்தின் மூலமும் ஆத்மாவின் மூலமும்தான் அடைய முடியும். புறவிஷயங்கள் அவ்வெல்லையற்ற பரம்பொருளைப்பற்றி நமக்குப் போதிக்க முடியாது. நம்முன்னிருக்கும் ஆத்மா மூலம்தான் அதைக் காண இயலும். நம் ஆத்மாவை ஆராய்ச்சி செய்வதன் மூலம்தான் நாம் கடவுளை உணர முடியும். ஆத்மாவின் இயல்பைப்பற்றி இந்திய மதப்பிரிவுகளுக்குள் அபிப்பிராய பேதமிருக்கிறது. அவை அனைத்

திற்கும் பொதுவான சில அம்சங்களும் உண்டு. ஆத்மா ஆரம்பமும் முடிவும் அற்றது; சர்வ சக்தியும் தூய்மையும் ஞானமும் ஓவ்வொரு ஆத்மாவிலும் புதைந்திருக்கிறதென்பதை அணிவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். இம்மகத்தான தத்துவத்தை நாம் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத் துக்கொள்ள வேண்டும். ஓவ்வொரு மனித அல்லது மிரு கத்தின் உள்ள தத்திலும், அவர்கள் எவ்வளவு தாழ்ந்து அல்லது பலவினமாயிருந்தபோதிலும், அதே மகத்தான், சர்வ வல்லமை பொருந்திய ஆத்மா குடிகொண்டிருக்கின்றது. நமக்குள்ளிருக்கும் வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் நம் உள்ளத்திலிருக்கும் ஆத்மாவின் வித்தியாசம் அல்ல; ஆனால் அந்த ஆத்மாவின் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதிலுள்ள வித்தியாசம்தான். எனக்கும் மிகச் சிறிய ஒரு பிராணிக்குமுள்ள வித்தியாசம், இவ்வாத்மாவின் சக்தியை வெளிப்படுத்துவது லுள்ள வித்தியாசம்தான். அடிப்படையாக நானும் அதுவும் சமமே; நானும் அதுவும் சகோதரர்கள் போன்றவர்கள்; அதுவும் நானும் ஓரேவிதமான ஆத்மாவைப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தியா உபதேசித்திருக்கும் தத்துவங்கள் அணிவற்றிலும் இதுதான் மிகச் சிறந்தது. மனிதர்கள் அணிவரும் சகோதரர்கள் என்று வெளிநாடுகளில் சொல்லுகிறார்கள். மனிதனிலிருந்து எறும்புவரை எல்லா உயிர்களும் சகோதரத் தன்மையையுடையன என்று இந்தியா கூறுகின்றது. ‘ஞானியாயிருப்பவர்கள் ஓரே கடவுள் எல்லா உயிர்களிலும் குடிகொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்று நமது சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. இதன் காரணமாகவே இந்தியாவில் ஏழை மக்கள்பாலும், மிருங்கள்பாலும், மற்ற அணித்தின் பேரிலும் கருணை நிறைந்த கருத்துக்கள் இவ்வளவு பரவியிருக்கின்றன.

ஆத்மாவைப் பற்றி இன்னுமொரு விஷயம். ஆங்கிலத்தில் இவ்விஷயங்களைப் படிப்பவர்களுக்கு ஆத்மா, மனது என்ற வார்த்தைகளில் குழப்பமுண்டாகிறது. நாம் மனது என்று குறிப்பிடுவதை அவர்கள் ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறார்கள். சமார் இருபது வருஷங்களுக்கு முன், சமஸ்கிருத

தத்துவ சாஸ்திரங்களிலிருந்து அறிந்துகொண்டதற்கு முன், அவர்களுக்கு ஆத்மாவைப் பற்றித் தெரியாது. உடலுக்கு மேம்பட்டது மனம். ஆனால் மனம் ஆத்மாவஸ்ஸ. மனம் சூட்சம சரீரமாயிருந்து, பிறந்து, இறக்கிறது. மனதுக்குமேல் ஆத்மா இருக்கிறது. ஆக்மா என்ற பதத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் சரியான வார்த்தை இல்லை. எனவே ஆத்மா வென்ற வார்த்தையையே உபயோகப்படுத்துவோம். ஆத்மாவென்பது மனத்திலிருந்தும் உடம்பினிருந்தும் வேறு பட்டதென்பதை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆத்மா மனமாகிய சூட்சம சரீரத்துடன் பிறந்து இறக்கிறது. உரியகாலத்தில் ஞானத்தைப் பெற்று, பூரணத்வத்தையடைந்தால் பிறப்பு இறப்பினிருந்து விடுதலை பெறுகிறது. அதற்குமேல் அது மனமாகிய சூட்சம சரீரத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது அதை விடுத்து நித்திய சுதந்திரத்துடன் வாழலாம். ஆத்மாவின் லட்சியம் முக்கு அல்லது விடுதலை. இது நம் மதத்தின் தனிக் கொள்கையல்ல. நம் மதத்திலும் சுவர்க்கங்களும் நரகங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை என்றும் அழியாதவையல்ல. அவற்றின் இயல்பின்படி அவை வேறுவிதமாக இருக்கமுடியாது. சுவர்க்கம் என்று ஒன்றிருப்பதாக விருந்தால் அது உலகத்தைவிடக் கொஞ்சம் அதிக சுகமுள்ளதாகவிருக்கலாம். ஆனால் அது மனித ஆத்மாவுக்குக் கெடுதலைத்தான் உண்டாக்கும். இம்மாதிரி சுவர்க்கங்கள் பல இருக்கின்றன. பயணைதிர்பார்த்து நற்காரியங்கள் செய்கிறவர்கள் இச்சுவர்க்கங்களில் இந்திரர்களாகவோ வேறு தேவர்களாகவோ பிறக்கிறார்கள். இப்பெயர்கள் தனி நபர்களின் பெயர்கள் அல்ல, பலவிதமான நிலைகளின் பெயர்கள். ஆயிரக்கணக்கான இந்திரர்கள் இருக்கலாம். நகுவன் என்பவன் ஓர் அரசன். அவன் இறந்து இந்திரனுன். அது ஒரு பதவி. ஒருவன் இந்திரப் பதவியை அடைந்தால், அங்கு சிலகாலம் இருந்த பிறகு, இறந்து மறுபடியும் மனிதனுக்கப் பிறப்பான். எல்லாவற்றிற்கும் உயர்ந்தது மானிடப் பிறவிதான். சில தேவர்கள் சுவர்க்க இன்பத்தை விடுத்து உயர்ந்த நிலைமையை அடையப் பிரயத்

தனம் செய்யலாம். ஆனால் உலகத்திலுள்ள செல்வம் முதலியவற்றைப் போல் கவர்க்கத்தின் இன்பமும் பெரும் பான்மையான தேவர்களைத் தாழ்த்துகிறது. எனவே, தங்கள் நற்கருமங்கள் தீர்ந்ததும் அவர்கள் மறுபடியும் இப்புவி யில் மானிடராகப் பிறக்கிறார்கள். இவ்வுலகம் கர்ம பூமியாகவிருக்கிறது. இங்குதான் மனித ஆத்மா முக்தியடைய முடியும். எனவே சுவர்க்கங்கள்கூட நாம் வேண்டத் தகுந்தனவல்ல. அதையிட உயர்ந்தது முக்தி—விடுதலை. மிக மேலான சுவர்க்கங்களில் இருப்பவர்களும் அடிமைகளாகத் தான் இருப்பதாக நம் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. கேவலம் சுகத்திற்கு அடிமையாகி, மரணத்திற்குட்பட்டு, இருபதி ஞாயிரம் வருஷம் அரசனுகவிருந்தாலும்தான் என்ன பயன்? வெளி இயற்கை, உள் இயற்கை—இவைகளின் பந்தங்களினிருந்து விடுபட்டிருப்பதே மிக உயர்ந்த வாழ்க்கை. இயற்கை நம் காலில் விழுந்து நமது அடிமையாகவிருக்க வேண்டும். அதற்குமேல் உடல் இல்லை; ஆதலால் சாவு மில்லை; உடலைப் பற்றிய தாழ்ந்த சந்தோஷமும் இல்லை, ஆதலால் துக்கமும் இல்லை. ஏசற்ற அந்திலையே மாசற்ற பரிசூரணமான ஆனந்தம் வழங்கும் நிலை. இங்கு நாம் சந்தோஷம் என்று சொல்வது அந்த நித்தியப் பேரின்பத்தில் ஓர் அணுவென்று சொல்லலாம். அவ்வெல்லையற்ற பேரின்பமே நமது லட்சியமாகும்.

ஆத்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல. ஆண் பெண் வேறுபாடு உடலைச் சார்ந்தது. இக்கருத்துக்கள் ஆத்மா விற்குப் பொருந்தா. அவ்விதமே வயதும். அதற்கு வயது கிடையாது. அது நித்தியமாயிருப்பது. அது எப்படி உலகில் தோன்றிற்று? இதற்கு நம் சாஸ்திரங்களில் ஒரு பதில்தான் உண்டு;—அறியாமைதான் அதன் வீழ்ச் சிக்குக் காரணம். அறியாமையின் மூலம்தான் நாம் கட்டுண்டிருக்கிறோம். அறிவு நம் பந்தங்களைப் போக்கும். இந்த ஞானத்தை எவ்விதம் பெறமுடியும்? அன்னின் மூலமும் பக்தியின் மூலமும் பெறலாம். கடவுள் மனித உள்ளங்களில் குடிகொண்டிருக்கிறார். கடவுள் குடிகொண்டிருக்கும் கோவில்களாக நினைத்து எல்லா உயிர்களையும் வழிபடுவ

தன் மூலம் இந்த ஞானத்தைப் பிரச்சின்ம். ஆழ்ந்த அன்பி லிருந்து ஞானம் பிறக்கும். ஞானத்தால் அறியாமை மறையும்; அத்துடன் நம் பந்தங்கள் அகன்று ஆத்மா விடுதலையடையும்.

கடவுளைப் பற்றி நம் சாஸ்திரங்களில் இரண்டு கருத்துக்களிருக்கின்றன:— ஒன்று சூபக் கடவுள்; இரண்டாவது, அசூபக் கடவுள். கடவுளை சூபமாக வழிபடும்போது அவனை சர்வசக்தி வாய்ந்தவனுக்குவும், இவ்வுலகை ஆக்கிக் காத்து அழிப்பவனுக்குவும், சகல ஜீவராசிகளுக்கும் அளவற்ற கருணையுடன் தந்தையும் தாயுமாயிருந்து காப்பாற்றுபவ னுக்குவும் நினைக்கிறோம். அவனை அனுகி அவனுடன் வாழ் வதே முக்கு. கடவுளை அசூபமாக வணங்கும்போது அவனை மேற்குறித்த குணங்களுடையவனுக நினைப்பதில்லை. அங்கிங்கெனுதபடி எங்கும் இயங்கும் சக்தியாக அவனை நினைக்கிறோம். அவனை அறிவுள்ளவன் என்று சொல்வதற் கில்லை; ஏனெனில் அறிவென்பது மனிதனுக்கே பொருந்தும். அவனிடம் வாதமும் தர்க்கமும் இல்லை. ஏனெனில் இவை பலவீனத்தின் அறிகுறிகள். அவன் உண்டாக்குகிறுன் என்று சொல்ல முடியாது; ஏனெனில் விளைப் பந்தங்களும், விருப்பமும், குறையும் இருப்பவர்கள்தான் உண்டாக்குவார்கள். அவனுக்கு விளைப் பந்தங்கள் ஏது? விருப்பம் ஏது? குறை ஏது? வேதங்களில் ‘அவன்’ என்ற வார்த்தைகூட உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை; ஏனெனில் அவ்வார்த்தை கடவுள் ஆண்பால் என்ற தவறுண பொருளைக் கொடுக்கலாம். ஆதலால் ‘அது’ என்ற பதமே உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வழிபாட்டு முறைக்கு அத்வைதம் என்று பெயர்.

நமக்கும் இவ்வருபக் கடவுளுக்குமுள்ள சொந்தம் என்ன? நாம்தான் அவர். நாமும் அவரும் ஒன்று. எல்லா உயிர்களுக்கும் அடிப்படையாக நின்றிலங்கும் பரம் பொருளின் தோற்றங்களே நாம் யாவரும். இந்த எல்லையற்ற பரம்பொருளினிருந்து நம்மை வேருக நினைப்பதே

துக்கத்திற்குக் காரணம். முக்கி அல்லது விடுதலையென்பது அதனுடன் ஐக்கியமாவதுதான். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இவைதான் கடவுளைப் பற்றி நம் சாஸ்திரங்களிலுள்ள இரு கருத்துக்கள். இங்கு சில விஷயங்கள் சொல்லவேண்டும். கடவுள் அருபியாக எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கிறார் என்ற கருத்துத்தான் நீதி சாஸ்திரங்களுக்கு அடிப்படையாகவிருக்கிறது. எல்லாத் தேசங்களிலும் 'எல்லா மனிதர்களையும் தன்னுயிர்போல் நினை' என்ற உண்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் 'எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர்போல் நினை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மனித உயிருக்கும் மற்ற உயிர்களுக்கும் வித்தியாசம் பாராட்டுவதில்லை. ஆனால் ஏன் மற்ற உயிர்களைத் தம்முயிர்போல் நினைத்து அன்பு செய்யவேண்டும்? இதற்குக் காரணம் மற்ற சாஸ்திரங்களில் கொடுக்கப்படவில்லை அதற்குக் காரணம் இங்குதான் இருக்கிறது. கடவுள் அருபமாய் எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கிறார். எல்லா உயிர்களும் ஒன்று. நான் மற்றவர்களைத் துன்புறுத்துவதன் மூலம் என்னையே துன்புறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். மற்றவர்களை நேசிப்பதன் மூலம் என்னையே நேசித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலிருந்து ஏன் நாம் மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தக்கூடாதென்பதற்குக் காரணம் விளங்குகிறது. கடவுள் அருபமாய் அனைத்திலும் இருக்கிறார் என்ற கருத்துத்தான் நீதி நியதிகளுக்கு அடிப்படையாகவிருக்கிறது.

கடவுளை சூபத்தில் வழிபடுவதில் உண்டாகும் அற்புதமான பக்தியையும், அந்தந் பக்தியானது காலத்தின் தன்மைக் கேற்றவாறு மக்களுக்கு அளிக்கும் அதி ஆச்சரியமான சக்தியையும் நான் நன்றாக உணர்வேன். ஆனால் நமது தேசத்திற்கு இப்பொழுது வேண்டியது அழுகைக் கண்ணீர் அல்ல. பலமே இப்பொழுது நமக்குத் தேவை. எல்லாக்குருட்டு நம்பிக்கைகளையும் மனதினின்று அகற்றி. நாம் அந்த ரூபாதீமான பரம்பொருளின் அம்சம் என்று நினைக்கும்போது, அது எத்தகைய சக்தியை நமக்கு அளிக்கிறது! என்னை எதுவும் பாதிக்காது. இயற்கை விதிகளைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. சாவு எனக்கொரு விளையாட்டு. மனி

தன் தன் எல்லையற்ற, அந்தமற்ற நித்திய பிரகாசத்தில் திகழ்கிறுன். ஆத்மாவை ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா; தீ எரிக்காது; நீர் நனைக்காது; அது எல்லையற்றது; எங்கும் நிறைந்தது; பிறப்பும் இறப்பும், ஆதியந்தமும் அற்றது. அதன் முன்னிலையில் சூரிய சந்திர மண்டலங்களும் சமுத்தி ரத்தில் திவலைபோல் தென்படுகின்றன. அதன் தேஜோ மய சூபத்தின் முன்னிலையில் காலமும் இடமும் மறைகின்றன. இத்தகைய மகத்தான் ஆத்மாவில் நாம் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். அதிலிருந்து பெருந் சக்தி தோன்றும். நாம் நினைத்தபடி ஆகிறோம். உங்களைப் பலவீனர்களென்று நீங்கள் நினைத்தால் பலவீனர்களாவீர்கள். பலமுள்ளவர்களென்று நினைத்தால் பலமுள்ளவராவீர்கள். தாழ்ந்தவர்களென்று நினைத்தால் தாழ்ந்தவர்களாவீர்கள். பரிசுத்தவான்களென்று நினைத்தால் பரிசுத்தவான்களாவீர்கள். அரூபக் கடவுளின் வழிபாடு நம்மை அளவற்ற சக்தியுள்ளவர்கள் என்று நினைக்கச் செய்கிறது. அச்சக்தியை நான் வெளிப்படுத்தாமலிருக்கலாமெனினும். அது என்னுள்ளே யிருக்கிறது. சர்வ ஞானமும், சக்தியும், தூய்மையும், சுயேச்சையும் என்னுள்ளேயிருக்கின்றன. நான் ஏன் அதை வெளிப்படுத்த முடிகிறதில்லை? அதைச் சரியாக நம்பாத தால். அதை நிச்சயமாய் நம்பினால், அது வெளிப்பட்டே தீரும். அரூபக் கடவுள் வழிபாடு நமக்கு இந்த ஞானத்தை அளிக்கிறது. உங்கள் பின்னைகளைக் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து தைரியம் கொடுக்கக்கூடிய எண்ணங்கள் ஊட்டி வளர்த்து வாருங்கள். பலவீனமாக்குகின்ற கருத்துக்களையும் வழிபாடுகளையும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்காதிர்கள். அவர்களைப் பலமுள்ளவர்களாக்குங்கள். அவர்கள் தன்னம்பிக்கை யுடன் ஆண்மையுள்ளவர்களாய், எதையும் ஜமிக்கவும் எதையும் சகிக்கவும் கூடியவர்களாய் இருக்கட்டும். இங்குள்ளமாவதற்கு அவர்கள் முதலில் ஆத்மாவின் மகிழ்மையை உணர்ட்டும். இக்கருத்துக்கள் வேதாந்தத்தில் மாத்திரம்தானி ருக்கின்றன. மற்ற மதங்களைப் போல், வேதாந்தம், பக்தி, பூசனை முதலிய பல விஷயங்களையும் போதிக்கின்றது. ஆனால் அதன் போதனைகள் அனைத்திலும் மேலானது ஆத-

மாவைப் பற்றிய இந்த அதி ஆச்சரியமான உயிர் கொடுக்கும் எண்ணம்தான். இம்மகத்தான் தத்துவம் உலகில் ஒரு பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கும். அத்துடன் விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தில் தற்கால ஆராய்ச்சிகளை மதத்துவங்களுடன் சமரசப்படுத்தும்.

நம் மதத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் சிலவற்றை உங்களுக்கு இதுவரை எடுத்துரைத்தேன். அவைகளின் அனுஷ்டானத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். பல சந்தர்ப்பங்களின் காரணமாய் இந்தியாவில் பல பிரிவுகள் உண்டாயினவென்பதைக் கண்டோம். இவ்வளவு பிரிவுகளிருந்தாலும் அவை ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிட்டுக்கொள்வதில்லை. வைஷ்ணவர்கள் அஜைவரும் நரகத்திற்குச் செல்வார்களென்று சைவர்கள் சொல்வதில்லை. சைவர்கள் அஜைவரும் நரகத்திற்குச் செல்வார்களென்று வைஷ்ணவர்களும் சொல்வதில்லை. ‘இது எங்கள் வழி; உங்கள் வழி வேறு; கடைசியில் இருவரும் ஓரே யிடத்தில் சந்திப்போம்’ என்று இருவரும் சொல்லுவார்கள். அவரவர்கள் தங்கள் இஷ்டதேவதைகளை வழிபடுகிறார்கள். கடவுளை வழிபடுவதற்குப் பலமுறைகளிருக்கின்றனவென்று பழங்காலத்திலிருந்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறுவிதமான இயல்பை யுடையவர்களுக்குப் பல்வேறுவிதமான வழிபாட்டு முறைகள் அவசியமென்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்குகந்ததாகவிருக்கும் முறை எனக்கு ஏற்றதாக இல்லாமலிருக்கலாம், எனக்குக் கெடுதல்கூடச் செய்யலாம். எல்லோரும் ஓரே முறையைப் பின்பற்றவேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. அங்ஙனம் செய்வது சிலருக்குத் தீங்கிமூக்கலாம்; எனவே அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். உலகத்தில் எல்லோரும் ஓரே மதத்தையும் ஓரே முறையையும் பின்பற்றவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அது மிகுந்த கெடுதல்களை யுண்டாக்கும். அதன் மூலமாக எல்லா மதங்களும் எல்லா ஆத்மிகஉணர்ச்சியும் அழிந்துவிடும். பல திறப்பட்டிருப்பதே உயிர் இருப்பதன் அறிகுற் செலவாக முற்றிலும் ஒழிந்தால், சிருஷ்டி முற்றுப்பெற்றுவிடும், நம் இயல்

புக்குத் தகுந்தவாறு நம் கருத்துக்களிருக்கவேண்டும். அதன் மூலம்தான் நாம் வளருவோம். ஆனால் இந்த வேறு பாட்டின் காரணமாக ஓருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. உங்களுடைய மார்க்கம் உங்களுக்கு நல்லது. என்னுடைய மார்க்கம் எனக்கு நல்லது. அதை சமஸ்கிருதத்தில் 'என்னுடைய இஷ்டதேவதை' யென்று சொல்லுவார்கள். நமக்கு எந்த மதத் தினிடமும் சண்டை கிடையாதென்பதை மனதில் வையுங்கள். நம் ஓவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் இஷ்டதேவதை இருக்கின்றது. ஆனால் மற்றவர்கள் வந்து தங்கள் மதத்தை நம்மேல் பலாத்காரமாகச் சுமத்தப் பிரயத்தனம் செய்வார்களானால், நாம் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைகள் சிலவுண்டு. அவர்களைப் பார்த்தால் சிரிப்புண்டாகிறது. கடவுளை அடைவதற்காக வேறு ஒரு முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிற காரணத்திற்காகத் தங்கள் சகோதரர்களை அழிக்க விரும்பும் மக்கள், அன்பைப்பற்றிப் பேசினால் அது எவ்வளவு அசம்பாவிதமாக இருக்கும்! ஓருவன் வேறு ஒரு முறையைப் பின்பற்றுவதைப் பார்த்துச் சகிக்க முடியாதவர்களுடைய அன்பு எத்தகையதாக இருக்கும்! அவர்களிடம் அதிகமான அன்பு இருக்க முடியாது. இது அன்பானால், வெறுப்பென்பது என்ன? கிறிஸ்து, முகம்மது, புத்தர் முதலிய எவ்வரை வழிபடும் மதத்தினரிடமும் நமக்கு வெறுப்புக் கிடையாது. அவர்களிடம் இந்து சொல்லுகின்றார்கள்; 'என் சகோதரனே, உன்னை வரவேற்கிறேன். உனக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய மார்க்கத்தை, என்னுடைய இஷ்டதேவதையை நான் பின்பற்றுவதில் நீ தலையிடாதே. உன்னுடைய மார்க்கம் உனக்கு மிக நல்லதாக விருக்கலாம்; ஆனால் எனக்கு அது தீமை விளைக்கலாம். என்னுடைய அனுபவத்தில் ஓர் உணவு எனக்கேற்றுதென்று தெரிகிறது. வைத்தியர்கள் பலர் சேர்ந்தும் அதை மாற்றி அமைக்க முடியாது. அதுபோல் எனக்கேற்ற முறை எதுவென்பது எனக்கு அனுபவத்தில் தெரியும்". ஆதலால் நாம் சொல்லுகிறோம்; "எந்தக்கோயில்,

சின்னம் அல்லது விக்ரகம் உங்களுக்குள்ளிருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று உங்களுக்குத் தோன்றுகின்றதோ அதை நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு விருப்பமானால் இருநூறு விக்கிரகங்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சில சடங்குகள் உங்களுக்கு ஆண்டவளை அடைவதில் உதவியாயிருக்கின்றன வென்றால், அவைகளைத் தாராளமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் அவைகளைப்பற்றி சண்டை சக்சரவுகள் வேண்டாம். சண்டையிட்டுக்கொள்ள ஆரம்பித்தால் நீங்கள் அந்தக் கணத்திலிருந்து தெய்வத் தன்மையை இழந்து, மிருகத்தன்மையை அடையும் மார்க்கத்திலிருக்கிறீர்கள் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

நமது மதம் அணைவருக்கும் இடம்கொடுக்கின்றது; எவ்வரையும் நிராகரிப்பதில்லை. நமது ஜாதிமுறை மதத் துடன் சேர்ந்ததாகத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அது மதத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஜாதிகள் நம் சமூகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்பட்டவை. அவை அவசியமில்லாமல் போகும்போது ஜாதிகளும் தாமாகவே மறைந்துவிடும். நம்மதத்தைப்பற்றி இன்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லிவிட்டேன். தற்காலத்திற்கு மிக அவசியமான ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி இப்பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன். மகாபாரதத்தை எழுதியவரான வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்; இந்தக் கலியுகத்தில் மிக அரியசாதனை யொன்றிருக்கிறது; மற்ற யுகங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த தபோ முறைகளும் யோக அனுஷ்டானங்களும் இக்காலத்தில் அனுஷ்டிக்கக்கூடியனவாகவில்லை. இக்காலத்தில் நாம் செய்யக்கூடிய உயர்ந்த சாதனை தானதாம்மதான். தானம் அணைத்தினும் உயர்ந்தது ஆத்மீக அறிவு புகட்டுதல்; அதற்கு அடுத்தது ஸெக்கீக அறிவு. இதற்கடுத்தது ஒரு வனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றுதல்; கடைசியாக உணவும் நீரும் அளித்தல். ஆத்மீக ஞானம் அளிப்பவன் ஆத்மாவைப் பலபிறவிகளிலும் பிறந்துழலாமல் காப்பாற-

றுகிறுன். லெளகீக அறிவு கொடுப்பவன் ஆத்மீக அறி வைப் பெறுவதற்கு வழிகாட்டுகிறுன். மற்றத் தானங்க ளனைத்தும் — உயிரைக் காப்பாற்றுதல் கூட — இவைக ஞக்குத் தாழ்ந்தவையாகவே யிருக்கின்றன. ஆதலால் ஆத்மீக அறிவு புகட்டுதலே நாம் ஆற்றுக்கூடிய பணிகள் அனைத்திலும் சிறந்ததென்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும். அதுதான் எல்லா உதவிகளிலும் பெரிய உதவி. நம்மு டைய சாஸ்திரங்கள், ஆத்மீகப் பேரின்பவெள்ளம் பெருக்க கெடுத்து ஓடும் வற்று ஊற்றுக்களாக விருக்கின்றன. துறவு நிறைந்த இந்நாட்டில்தான் ஆத்மாவை அனுபவத் திற் கண்டறிந்த அறிஞர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். நான் உலகம் முழுவதும் சுற்றிப்பார்த்திருக்கிறேன்; நான் சொல் லுவதை நம்புங்கள். மற்றநாடுகளில் மதத்தைப்பற்றிப் பலர் பேசலாம்; ஆனால் மதக் கொள்கைகளை வாழ்க்கையில் பின்பற்றி அனுஷ்டிப்பவர்கள் இங்குதானிருக்கிறார்கள். பேச்சு மதமாகாது. கிணிபேசும்; இப்பொழுது இயந் திரங்களும் பேசுகின்றன. பூரணமான துறவும், ஆத்மீக உணர்ச்சியும், அந்நெறியிலே தோன்றும் கஷ்டங்களைச் சகிக்கும் தன்மையும், எல்லையற்ற அன்பும் — இவை தான் ஆத்மீக வாழ்க்கையின் அறிகுறிகளாம். இவ்வளவு உயர்ந்த கருத்துக்களும், அவைகளைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் பின்பற்றும் பெரியோர்களும் நம்நாட்டில் நிறைந்திருக்கும்போது, இந்த உயர்ந்த லட்சியங்களை நம் நாட்டில் பணக்காரன் ஏழை, உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவளென்ற பேதமின்றி அனைவரிடமும் பரப்புவதுடன், வெளிநாடுகளிலும் பரப்பாய்விருப்பது பாவமாகும். இதுவே நமது கடமைகளில் தலைசிறந்ததாகும். பிறருக்குக் கொடுப்பது நம்மை மேன்மைப்படுத்துகிறது. உங்களுக்கு உங்கள் மதத்தின் பேரில் உண்மையான அன்பு இருந்தால், உங்கள் தேசத்தின்பால் உங்களுக்கு அன்பு இருக்குமானால், நீங்கள் இந்த அதிமுக்கியமான தொன்னடை மேற்கொண்டு, இடைவிடாமல் முயற்சிசெய்து, நம்சாஸ்திரங்களிலிருக்கும் மகத்தான செல்வமாகிய இவ்வாத்மீக உண்

மைகளை, அவைகளின் உண்மையான சொந்தக்காரர்களான நம் மக்களுக்கு அளியுங்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நாம் ஒரு விஷயத்தை உணரவேண்டியது அவசியம். நெடுங்காலமாக நாம் பொருமையில் மூழ்கிக் கிடக்கிறோம். இவனுக்கு ஏன் அதிக மரியாதை கிடைக்கின்றது? நான் ஏன் அதைப் பெறக் கூடாது?—என்ற இவ்விதமான பொருமை நம் மனதில் நிறைந்திருக்கிறது. கடவுள் ஆராதனை நடக்கும் இடங்களில் கூட நாம் மற்றவர்களுக்கு முன் நிற்க விரும்புகிறோம். இதைவிடக் கேவலமான அடிமை உணர்ச்சி வேறு என்ன இருக்கமுடியும். இப்பொருமையை அகற்ற வேண்டும். இவ்வடிமைத்தனம் தான் இந்தியாவின் பெரும்பாவம். எல்லோரும் அதிகாரம் செய்ய விரும்புகிறார்கள்; ஒருவரும் சேவை செய்ய விரும்புவதில்லை. பழங்காலத்து பிரமச்சாரிய முறை போய்விட்டதனால் இவ்விதம் நேர்ந்திருக்கிறது. முதலில் கீழ்ப்படியத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அதற்கு மேல் அதிகாரம் தானே வரும். முதலில் தொண்டர்களாயிருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் தலைவராகும் தகுதி பெறுவிர்கள். பொருமையை மனத்தினின்று அகற்றி விட, மகத்தான காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய சக்தி உங்களுக்கு உண்டாகும். நமது முன்னேர்கள் மிக அற்புதமான காரியங்களைச் சாதித்திருக்கின்றனர். அவைகளை நாம் இப்பொருது மிகப் பெருமையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் நோக்குகின்றோம். நாமும் மகத்தான காரியங்களைச் செய்யப்போகின்றோம். நமக்குப்பின் வருபவர்கள் பெருமையுடனும் அன்புடனும் அவைகளைப் பார்ப்பார்கள். நம் முன்னேர்கள் மிகப் பெருமைவாய்ந்த காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆண்டவனுடைய திருவருளால் இங்கு இருப்பவர்கள் ஓவ்வொருவரும் அவைகளைவிட அதிகப் பெருமையான காரியங்களைச் செய்விர்களாக.